

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Pvb. Virgilii Maronis Bvcolicorvm Eclogæ X, Georgicorvm
Libri IIII, Æneidos Libri XII**

Vergilius Maro, Publius

Genevæ, M.DC.XXXVI.

Liber II.

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-548](#)

**P. VIRGILII MARONIS
GEORGICON LIBER II.**

*ACTENVS aruorum cultus, & sydera celi:
Nunc te Bacche canam: nec non sylvestria tecum
Virgulta & prolem tarda crescentis oliue.
Huc pater o Lenea (tuis hic omnia plena
Muneribus: tibi pampino grauidus autumno
Floret ager: spumat plenis vindemia labris)
Huc pater o Lenea veni: nudat aque musto
Tingue nouo mecum direptis crura coburnis.*

C *H*ælenus aruorum cultus & sydera celi. *Nunc te Bacche canam.* Mirè iteravit illum versum
Quid faciat lœtas segetes, quò sydere terram. In hoc autem libro exequitur culturam a-
gri consti, qui omnium arborum continet genera. Et sciendum est Virgilium vites quoq; ar-
bores dicere. vt. Nec secius omnis in vnguem arboribus positis se & via limite quadret. & Ha-
tenus, vt multi volunt, vna pars orationis est, & est aduerbiū significans hucusque. Alij duas
partes volunt, pronomē & aduerbiū: vt sit tenus hac: sicut. Et Crurum tenus à mento palea-
ria pendent. sed melius est vnam partem accipere orationē *Haetenus, Sydera celi.* Pleonasmos.
nec enim alibi, quām in cœlo sunt sydera. *Bacch.* Inuentorem pro vītib; posuit, de quibus
ꝝ iōχlō in hoc libro loquitur, nam vites præcipuæ sunt, licet & altiarum arborum faciat cō-
memorationem. *Nec non sylvestria tecum Virgulta.* Id est infœcundas arbores, quibus præcipuē in
Italia vites cohærent. *Tardæ crescentis oliue.* Kēs enim diu duratura tardius cresc. *Huc pater o*
D *Lenea,* Pater, licet generale sit omnium deorum, tamen propriè Libero semper cohæret: nam
Liber pater vocatur. *Lenea autem* s̄m n̄ lñs̄ idest à lacu. Nam quod Donatus dicit ab eo,
quòd mentem leniat, non procedit: nec enim potest Græcum nomen Latinam etymologiam
recipere. *Tuis hic omnia plena Muneribus.* Tuis muneribus hic sunt omnia plena: & ea vbiique re-
quiruntur. *Pampino autumno.* Cuius tempore vites foliis & fructibus plenæ sunt: & sub quo ma-
tūræ sunt. *Et Pampino pro pampino dixit, vt nemus frondeum pro frondosum.* *Tibi floret ager*
In honorem tuum exultat & lœtus est. Nam autumnali tempore re vera florere non potest a-
ger. *Vindemia.* Cum vindemiam numero singulari dicimus, vnius anni significamus: cum plura-
li, multorum: vt messem, messes: hyemes, hyemes. hæc enim semel tantum annis quibusque
contingunt. Multi tamen volunt *Vindemiam* esse totius orbis generaliter, *Vindemias* singula-
rum partium: vt plus significet singularis, quām pluralis numerus, sicut plus est cum dicimus,
per terram pluit, quām per terras. tunc enim omne elementum per singularem numerum,
non terras alias significamus. *Musto.* *Mustum* numero tantum singulari dicimus, sicut & vi-
num: licet Ovidius abusiè dixerit *Musta.* Sed hoc ille plus fecit, quod & *Musis* dixit: cum (vt
diximus) de his nominibus tres casus tantum usurpari consueverint.

Principio arboribus varia est natura creandis:
Namque alienis nullis hominum cogentibus, ipse
Sponte sua veniunt, camposque & flumina late:
Curua tenent, vt molle siler, lenteque genista,
Populus & glauca canentia fronde salicta,
Pars autem positio surgunt de semine: vt altæ
Castaneæ, nemorūmque Ioui qua maxima frondet
Esculus: atque habita Graiis oracula querens.
Pullulat ab radice aliis densissima sylua:
Vt cerasis, vlmisque: etiam Parnassia laurus
Parnas sub ingenti mari subiicit umbra.

Principio arboribus. Creandarum arborum naturaliter sunt tria genera. Aut enim sua sponte nascuntur: aut ex seminib. fortuito iacentib. surgunt: aut ex radicibus pullulant. nam cætera A usus inuenit fauente natura. Sponte sua. Sponte modò nomen est: quia iunctum est ei genus, quo caret semper aduerbiū. Veniunt. Crescunt: vt alibi, Illic veniunt felicius vuæ. Campisque & flumina late Cursu tenent. Per transitum ostendit in quibus locis arbores sponte nascantur, scilicet in humidis. Nam terra mater est rerum omnium, & semen cunctorum creatrix. Vt molle siler. Arboris genus est Siler. Et notandum genus neutrum de arbore: quod est admodum rarum. Glaucæ canenīa fronde salicīa. Locum salicū pro ipsis arboribus posuit. bene autem ait & Glaucæ & Canenīa: nam salix ab una parte alba est, ab altera viridis. Sanè Cacephaton est, Glaucæ canenīa pars autem p. d. s. f. Quacunque ratione projecto, vel ab aliis, vel ab hominib: ne incipiat esse industria. Dicit quippe plerasque arbores ex semine nasci non studio hominum iacto, sed quo cunque modo & euentu: Pars surgunt. Pro surgit. Nemorūmque Ioui, q. m. B a. Ordo est, Nemorūmque maxima æculus, quæ Ioui frondet, id est, quæ crecit in Dodoneo nemore, quod erat Ioui consecratum. Atque habite g. o. q. Nam in Dodoneo nemore arbores dantes responsa fuisse dicuntur. Habita autem Grais: vel quasi non credens dixit, vel quasi Italus, qui loca illa nesciret, vel revera quondam. Habita, quia illo iam tempore filebant. Pullat ab radice Mira in singulis proprietas, nam ait, sponte sua veniunt, surgunt de semine, pullulans ab radicibus. Vt cerasis, ulmisque. Hæc cerasus hic cerasis facit. Sanè Cerasus ciuitas est Ponti, quam cum delesset t. ucellus, genus hoc pomì inde aduexit, & à ciuitate Cerasum appellauit. Nam arbor cerasus: pomum cerasum dicitur. Hoc autem etiam ante Luculum erat in Italia, sed durum: & cornum appellabatur: quod postea mixto nomine, cornocerasum dictum est. Parnassia laurus. A Parnasio monte Apollini consecrato.

C

*Hos natura modos primum dedit: his genus omne
Syluarum, fruticūmque viret, nemorūmque sacrorum.
Sunt alij quos ipse via sibi repperit usus
Hic plantas tenero absindens de corpore matrum.
Depositū sulcis: hic stirpes obruit arno,
Quadrifidāsque sudes, & acuto robore vallos.
Syluarūmque alia pressos propaginis arcus
Expectant, & viua sua plantaria terra.
Nil radicis egent aliae: summūmque putator
Hand dubitat terra referens mandare cacumen.*

D

Hos natura modos primū dedit. Bene primū. Nam vt etiam suprà diximus, fauor naturæ fuit etiam ad alios inueniendos, contra naturam enim nihil hominum inuentum valeat. Via sibi r. v. Ratione. vt, Inueni, germana viam. Hic plantas tenero. Inter plantas & plantaria, hoc interest, quod plantæ raptæ sunt de arboribus. Plantaria vero, quæ ex seminibus nata cum radicibus & terra propria transferuntur: vt, Et viua sua plantaria terra. Sulci, Fossis, vt. Ausim vel tenui vitem committere sulco. Hic stirpes o. a. Altius deponit validiores cum radicibus plantas. E Quadrifidāsque sudes. Ita robustas vt possint in quatuor partes diuidi. Et acuto robore. Pro acuti roboris accipimus. Et bis idem est dictum. nam & valli, & sudes idem sunt. Syluarūmque aliae p. p. a. e. Propago præcipue vitibus congruit. vnde apparet Sylvas cum etiam de vitibus dicere. Et vias p. t. Et aliae syluarum expectant plantaria cum sua terra viua, id est naturali. vt, Viuōque sedilia faxo, id est naturali. Inde est, Mutata ignorent subito ne semine matrem.

*Quin & caudicibus seelis mirabile dictu)
Truditur è sicco radix oleagina ligno.
Et sepe alterius ramos impune videmus
Vertere in alterius: mutatamque insita mala
Ferre pyrum, & prunis lapidosa rubescere corna.
Quare agite o proprios generatim discite cultus
Agricola, fructusque feros mollite colendo:
Neus segnes iaceant terra: iunat Ismara Baccho
Conserue: e, atque olea magnum vestire Taburnum,*

E

Quin

A Quin & caudicibus seelis. Caudicibus posuit pro codicibus: sicut caulem, pro colem: fauricem, pro terce dicimus. Fit autem, quod nunc dicit de oliua & myrto: quatum secii stipites secantur usque ad medullam, & terræ infossi ex se arbores creant: quod sine dubio mirum est Truditur. Vrgente natura procreat. E sicco ligno. Ex arido. Radix oleagina. Deriuatum ab olea. Impune videmus. Sine damno sui. Et loquitur de insitione. Sanè insertas arbores dicimus: insertas, vero cassas aut fabulas. Lapidosâ corna. Dura. Alibi, Lapidosâ que corna Dant rami. Proprios generatim Generatim, per singula genera. Generaliter autem est simul omnia. *Nonne n̄ s̄ard?* *Si.* Signes terre. Pigra, infæcundæ, & docet posse industria etiam loca asperrima ad fertilitatem perduci. *Ismara.* Montes Thraciæ. Olea magnum vestire Taburnum. Per hos montes significat etiam mortuosa & aspera loca tendenda esse. Taburnus autem mons Campaniæ. Vestire vero, implere significat.

B

Tuque ades: inceptumque vna decurre laborem,
O decus, o fama merito pars maxima nostra
Mecenæs, pelagoque volans da vela patenti.
Non ego cuncta meis amplecti versibus opto:
Non mihi silingua centum sint, oraque centum,
Ferrea vox. ades, & primi lege litoris oram:
In monibus terra non hic te carmine fito,
Atque per ambages, & longa exorsa tenebo.

C

Tuque ades Mecenæs. Adesto, & incepsum fauorem omnibus libris impendito, nam ubique eum inuocat. O decus, o fame merito pars maxima nostra. Horatius, O & præsidum & dulce ducus meum. Pelagoque volans da vela patenti. Simplici generi carminis præsta fauorem: ut Vela fauorem accipiamus. Patens pelagus, carminis facilitatem. Hoc autem carmen facile esse ipse significat dicens, & In manibus terra: hoc est in facili & in promptu res posita est: & Non ego cuncta meis amplecti versibus opto. Id est, Non sum vniuersa dicturus: nec enim possum. quare & suam verecundè extenuat possibilitem, & Mecenæs auribus ex sui carminis breuitate blanditur. Alij aliter accipiunt. Constat Mecenæs fuisse literarum peritum, & plurā composuisse carmina, nam etiam Augusti Cæsaris gesta descripsit, quod testatur Horatius dicens,

D

D pedisrius Dicis historijs prælia Cæsaris Mecenæs melius, dulcique per vias Regum colla minacium. ut hoc nunc dicat. Incepsum vna decurre laborem, id est, adesto, & simul scribamus. licet enim quæ tu scribis, constet esse ingentia: meum autem carmen & breuo sit, & totum id explicare non possim, debes tamen fauere minoribus: ut Pelagoque volans da vela patenti, sit ingentia scribe. Et primi lege litoris oram. Fause minora scribenti. Non ego cuncta meis. Lucretij versus, sed ille ænea vox ait, non ferre. Primi lege litoris oram. Lege nauticus sermo est, qui nunc & ad navigandum, & ad affectionem potest referri. Nam hoc dicit, faueto principio, vel humilitati carminis mei. In manibus terre. Id est in facili & in promptu est terrarum descriptio, quod *æxiles* Græci dicunt. Non hie te ea mine fito, Atque per ambages, & longa exorsa tembo. Id est simpliciter vniuersa describam: neque vt in Æneide, aliquibus ligmentis, aut yllis yrta ambagibus. Longa autem exorsa, dicit proœmia longè repetita: quæ constat esse vitiosa.

E

Sponte sua qua se tollunt in luminis auræ,
Infæcunda quidem, sed lata & fortia surgunt.
Quippe solo natura subest, tamen hec quoque si quis
Inserat, aut scrobibus mandet mutata subactis,
Exuerint sylvestrem animum: cultaque frequenti
In quascunque voces avies hand tarda sequentur.
Nec non & sterilis qua stirpis exit ab imis,
Hoc faciet vacuos si sit digesta per agros
Nunc alte frondes, & rami matris opacant:
Crescentique adimunt fætus, uruntque ferentem.

F Sponte sua, &c. Ad illud quod omiserat reddit, & exequitur qualitatem trium generum, quæ supra memorauit: arborum scilicet sponte natarum, procreatuarum ex semine, & earum quæ de-

radicibus pullulant. *In secunda quidem. Fœtu carentia, & per transitum rem physicam tangit.* A nam semen salicis esum, dicitur infœcunditatem mulieribus gignere. Et supra ait, *Glaucæ carentia fronde salicæ. Leta & forta.* Quasi hoc in ipsis arboribus genus sit fœcunditatis. *Quippe solo natura subest.* Quia ut supra diximus, naturaliter rerum omnium mater est terra, & virtus in terra continet semina. Hinc est, *Quippe solo natura subest.* Nam natura dicta est ab eo quod nasci aliquid faciat. Mire autem ait *Subest.* Idest, inest latenter: quia non appetet. Vnde Epicurei dicunt nihil esse, quod non habeat originem sui. Nam hoc est, *Gigni de nihilo nihil, in nihilum nil posse reverti.* Scrobibus mandet mutata subactis. Nos scrobs genete dicimus masculino, sicut *lukanus* dixerit contra artem, *Exigua posuit scroba, Exuerint fulgarem animum.* Naturalem appetitatem & infœcunditatem. *Ailes. Fœcunditatem ex arte venientes. Hoc faciet, id est erit secunda, si inde transferetur. Vrinique ferentem. Quæ ferre potest: si ei umbra non noceat.*

Iam quæ seminibus iactis se sustulit arbos,
Tarda venit seris factura nepotibus umbras:
Pomæque degenerant succos oblitera priores:
Et turpeis aubus prædam fert vua racemos:
SCILICET omnibus est labor impendens: & omnes
Cogenda in sulcum, ac multa mercede domande:
Sed truncis olea melius, propagine vites
Respondent solidi Paphie de robore myrtus.
Plantis & dura coryli nascentur, & ingens
Fraxinus, Herculeaque arbos umbrosa corone,
Chaoniisque patris glandes; etiam ardua palma
Nascitur, & casus abies visura marinos.

Pomæque degenerant. Modò degenerant, in peius vertuntur, aliæ in melius. Poma vero arborum ex semine procreatrum dicuntur: quas constat, nisi translatæ aut insitæ fuerint, non respondere qualitati seminis sui. Fert vua racemos. Vuam pro vite posuit, id est fructum pro arbore. Sanè 12 a cemus botryonis est pars, & botryo Græcum est, & sic vuam pro vite posuit, sicut Horatius pro vino: nam sic ait, *Cecubum & prædomitam Galeno. Tu bibes vuam.* Cogenda in sulcum. In ordinem componendæ aut certe arandæ. Multa mercede. Multo labore, & sequente, quod præcedit intellige. Sed truncis olea melius. Quia supra ait, Truditur è siccò radix oleagine ligno. Et iam redit ad eos modos quos inuenit industria. Dicendo autem *Melius,* ostendit etiam alias arbores ex truncis posse creari. Sanè olea est arbor ipsa: vnde derivatio est oleum. Oliuæ vero fructus ipse vnde oliuum dicitur. Legimus tamen & oliuum de arbore. vt, Incumbens tereti Damon sic coepit oliuæ. Solido Paphie de robore myrtus. Sicut & olea. Paphie autem Veneria, à Papho insula, in qua Venus colitur. Huic autem myrtus consecrata est, vel quod hæc arbor gaudet litoribus, & Venus de mari dicitur procreata: vel quod, vt medicorum indicant libri, hæc arbor apta est mulierum necessitatib. plurimis. Plantis & dura coryli nascentur. Duras dixit, non ad lignum, sed ad fructum ipsarum referens. alij Edure legunt, quasi non duræ. vt paulo post, Enodes trunci: id est sine nodis. vt E modo, minuentis non augentis habeat significationem. Sanè coryli propriæ dicuntur. nam auellanæ ab Auellano Campanie oppido, vbi abundant, nominatae sunt. Herculeaque arbos umbrosa corone. Ipse alibi, Herculea bicolor cum populus umbra. Chaoniisque patris Iouis Epitotici. Ardua palma. Aut alta, aut ad qua n difficile peruenitur. Causa abies visura marinos. Est enim abietis species apta nauibus, quam Sappinum vulgo vocant.

Inseritur vero ex fœtu nucis arbutus horrida:
Et steriles platani malos gessere valentes,
Castanea fagos: ornatisque incanuit albo
Flore pyri: glandemque sues fregere sub ulmis.
Nec modus inserere, atque oculos imponere simplex
Nam quæ se medio trudunt de cortice gemma:
Et tenues rupi punt tunicas, angustus in ipso
Fit nodo sinus: hic aliena ex arbore germen
Includunt, vidoque docent inolescere libro.

A *Aut rursum enodes truncī resecantur, & alte
Finditur in solidum cuneis via, deinde feraces
Planta immittuntur: nec longum tempus, & ingens
Exiit ad celum ramis felicibus arbos,
Mirata estque nouas frondes, & non sua poma.*

B *Fœtu nunc arbus horrida. Versus dactylicus, nam male quidam horrens legunt. Horrida autē hispida. Et iam transit ad infuscationem, quæ duplex est. Nam aut in siccio dicitur cum fisco trunko surculus fœcundæ arboris sterili inseritur: aut oculorum impositio, cum inciso cortice libro aligatur alieno, & arboris germen inferimus. Et steriles platani malos gessere valentes Castaneæ fagos; ornusque incanuit albo Flore pyri. Dicit quid in quam arborem debeamus inserere. In arbuto numeri, in platano malum, in fago castaneam, in orno pyrum. Sed castaneæ fagos egret expositio- nem non enim in castanea fertili infœcunda fagus inseritur, unde aut hypallage est, ut Castaneæ fagos, si pro fagi castaneis gessere, aut est mutanda distinctione, ut sit. Et steriles platani ma- los gessere valentes Castaneæ. Hoc est infœcunda arbores platani fortis ramos castaneæ por- tauerint. Fagos ornusque incanuit albo flore pyri. Secundum quam distinctionem fagos, licet brevis sit Gōs, finalitatistam in ratione producitur. Fagos enim incipit esse nominatius casus Græcus singulari, non pluralis, noster Accusatius. Alij neutrum probant: & ira accipiunt. Ca- stanæ flore fagos incanuit: Pyri flore ornus incanuit: ut similiiter fagos nominatius sit Græcus. Nec modus inserere, atque oculos imponere simplex. Aut, nō est simplex aut fortuita ratio, sed ea quæ ingenti labore colligitur, ut hoc dicit. Non est idem inserere, quod & oculos imponere: qua- rum rerum discretionem hoc loco commemorat, sicut nos diximus suprà. Tindunt. Propellunt, eiciunt. Tunicas. Id est arborum interiores libros. Huc includunt. Quia aut ex aliena arbore: & est mutatio, id est non ait hic includunt, sed Huc. Sic Cicero. Includuntur in carcavam condemnatis, viisque qui illuc fuerant aliunde deducti. Inolescere. Concrescere, superē. Mirata estque nouas frondes & non sua poma. Ingens phantasia, & Jane Mirata estque, legendum est, ut stet versus.*

C *Præterea genus haud vnam nec fortipes olmis,
Nec salici, lotoqué, nec Idaic cyparissis,
Nec pingues vnam in faciem nascentur olive,
Orchites: & radij, & amara pausia bacca:
Pomáque, & Alcinoi sylue: nec surculus idem
Crustumis, Syrisque pyris, granibusque volemis.*

D *Præterea genus haud vnum. Docet nunc etiam in singulis arborum speciebus esse aliquam va- rietatem. Lotoqué. Lotos Nympha quædam fuit, quam cum amaram Priapus persequeretur, illa eorum miseratione in arborem conuersa est, quæ vulgo faba syriaca. Vnam in faciem in eandem similitudinem. Orchites à Græca etymologia, sed obscuræ, id est à testiculis qui æx: dicuntur. Radj. Olive ita à longinquitate nominata. Amara pausia bacca. Oliua à pauciendo dicta, id est tundendo, aliter enim ex se oleum non facit. Amara autem Bacca virid., ut alibi. Floribus ar- que apio crines ornatus amaro. id est viridi, nam de pausia viride oleum fit, unde contra dulce dicitur non viride. Pomáque. Subaudi à superioribus non vnam nascentur in faciem. Alcinoi sylue. id est pomiferæ arbores, nam Alcineus rex Phracum fuit diligens cultor hortorum, vnde per eius sylvas, arbores pomiferæ intelligimus: de quo Homerus ait, quod haberet τὸν ὄχην τὸν γέρεντα, πάνος οὐδὲ μήτηρ, αὐτὸς δὲ ταύτης οὐδὲ οὐδεὶς. Crustumis. Crustumia pyra sunt ex parte rubentia ab oppido Crustumio nominata. Syrisque pyris, granibusque volemis. id est mag- gnis. Nam & volema ab eo quod volam impletant dicta sunt. Vnde & inuolare dicimus.*

E *Non eadem arboribus pendet vindemia nostris,
Quam Methymæ carpit de palmite Lesbos.
Sunt Thasie vites sunt & Mareotides alba:
Pinguisque terris habiles, leuioribus illæ.
Et passo Psichia vtilior, tenuisque Lageos
Tentatura pedes olim, vincitur aquæ linguam:
Purpurea, preciaque: & quo te carmine dicam.*

Rhetica nec celis ideo contendit Falernis.
Sunt & Amineæ vites, firmissima vina.
Tmolus & assurgit quibus, & rex ipse Phanæus,
Argitisque minor: cui non certauerit villa,
Aut tantum fluere: aut totidem durare per annos.
Non ego te mensis, & diis accepta secundis,
Transieram Rhodias, & tumidis Bumaste racemis.

*Non eadem arboribus pendet vindemia nostris. Id est vites quoque diuersæ sunt: Non satis autem, B Italæ. Et bene Pender dixit, Nulla enim vitis in Italia est quæ non pendeat. Quam Metymneo carpit d' palmis Lesbos. Lesbos insula est, cuius ciuitas Metymna habet pretiosissimum vinum, Thasie vites. A Thaso insula nominatae Mareotides albae. Ægyptiæ: Mareotis enim pars est Ægypti. & dicendo Alba ostendit etiam esse purpureas, vel alterius coloris. Pinguibus hætteris habiles, leuioribus illæ. Pinguibus Thasiæ, Leuioribus Mareotides. Nam ordinem positum sequimur, cum aperte aliud non commemoratur. Passo Psithia ut lior. Bene Vtilior, vt ostendat etiam de alia vua posse passum fieri, sed melius de Psithia. Passum autem dicitur à patiendo. Nam decoquitur mustum, & inde fit passum. hinc Defrutum dictum est quod defraudatur, & quasi fraudem patitur. Tenuisque Lageos. Lageos est quæ Latinæ leporaria dicitur. Tenuis autem, penetrabilis, quæ citò delcendit ad venas. Tentatura p'des. Terentius, Neque pes neque mens suum satis officium facit. Olim autem aduerbum est cuiuslibet temporis. Purpureæ, Purpurei coloris. Preciaeque Hæ cito maturescunt, vnde & præcie dictæ sunt, quasi præcoqua: quod ante alias coquantur. Quo te carmine dicam Rheticæ. Hanc vuam Cato præcipue laudat in libris, quos scripsit ad filium; contrà Catullus eam vituperat, & dicit nulli rei aptam esse, miraturque cur eam laudauerit Cato. Sciens ergo vtrunque Virgiliius, medium tenuit, dicens, Quo te carmine dicam Rheticæ. Nec collis ideo contendit Falernis: Licet sis à Catone laudata, tamen vino te Campano præferre non debes. Cellis autem Apothecis dicit, nam cellas vinarias dicimus. Et Falernus mons est Campaniæ, in quo optima vina nascuntur. Sunt & Amineæ vites firmissima vina. Amineum venum dictum est, quasi sine minio, id est rubore, nam album est. Sanè Amineum dici versus probat, qui stare non potest, si amineum dixerimus. Tmolus & assurgit quibus & rex ipse Phanæus. Assurgit, Duplex est hoc loco expositio, nam alij volunt sine virtu in subauditione esse possita, quæ aperte dicere non possumus, vt sit, quibus vinis assurgit, id est cedit Tmolus & Phanæus. Quod si aperte dicatur, est vtrunque vittosum, tamen Vitis de Greco traxit: nam iros dicunt. Pleraque autem subaudiunt quæ aperte non possumus dicere, & ipse alibi docet dicens, Nec dextra erranti deus absuit. Et Sallustius qui ait, Quis à Setorio triplices infidiae, per idoneos salutis posita erant. Prima autem & subaudiendam reliquit infidia: quod dicere non possumus. Alij ad superiora referunt, vt Quibus non ad vina referamus, sed ad vites, vt sit, quibus vitibus cedit Tmolus & Phanæus montes vitibus consti. Et est figura: qualis illa in Æneide, Me puer Ascanius capitisque iniuria chari. Quem regno Hesperia fraudos scilicet Ascaniū, non, quem caput. Tmolus mons est Ciliciæ. Phanæus mons est in promontorio Chij: dictus à Phanæo rege. Ut autem assurgit, cedit sit, tractum est à sedentibus, qui in honorem alicuius, assurgere confuerunt. Rex ipse Phanæus. De Lucillio hoc tractum est, qui ait, *ri sordidij, id est v'go, Argitisque minor*. Quantum ad solam pertinet speciem. Mensis & diis accepta secundis. Grata sacrificus & mensis secundis, pomorum scilicet. Bumaste. Vua in mammæ bouis similitudinem.*

Sed neque quam multæ species, nec nomina que sint
Est numerus: neque enim numero comprehendere refert:
Quem qui scire velit, Lybici velit æquoris item
Discere, quam multæ Zephyro turbentur arena:
Aut ubi nauigis violentior incidit Eurus,
Nesse quot Ionij veniant ad littora fluctus.

Sed neque quam multæ species, nec nomina que sint Est numerus. Scit apud diuersos lecta esse innumerabilia vittum genera, quibus offendit ait. Colligere tanta vittum genera, nec vtile est nec possibile. Qui enim conatur vniuersa cognoscere, debet etiam impossibilia scire, vt est arenarum vel fluctuum numerus.

Nec vero terra ferre omnes omnia possunt:

Flumi.

A *Fluminibus salices, crassisque paludibus alni
Nascuntur, steriles saxosis montibus ornati:
Littora myrtetis letissima: denique apertos
Bacchus amat colles: Aquilonem & frigora taxi.
Aspice & extremis dominum cultoribus orbem,
Eoasque domos Arabum, pictisque Gelonos:
Diuise arboribus patrie: sola India nigrum
Fert hebenum: solis est turea virga Sabais.*

B *Nec vero terre ferre omnes omnia possunt. Aut generale est, sicut ait in primo, Et quid queque
ferat regio: aut ad superiora pertinet, ut sit tensus talis, Non prodest nosse cuncta vitium ge-
nera: nec omnia procreantur in omnibus terris, Crassis paludibus, Lutosis naturaliter. Lit-
tora myrtetis letissima. Locum posuit pro ipsis arboribus, sicut salicium pro salicibus, nam myr-
tetum est locus: arbor vero ipsa myrtus vocatur. Denique apertos Bacchus amat colles. Hinc est
quodd vites amant montium laxiora. Aspice & extremis. Intuere etiam extremum orbem cum
suis cultoribus dominum: nam subaudimus cum. Et per transitum maiestatem Romani laudat
imperij. Eoasque domos Arabum, Arabia, Panchaia, Sabaeorum gens est, apud quam tus na-
scitur. vt, Solis est turea virga Sabaeis. Item, Totaque turiferis, Panchaia pinguis arenis. Plau-
tus Arabico ture. Pictisque Gelonos. Stigmata habentes: populi Scythie, vt, Pictique Agathyr-
si. Diuise arboribus patrie. Regionis, vt, Italiam quero patriam. Sola India nigrum Fert hebe-
num. Atqui & in Aegypto nascitur, sed Indiam, omnem plagam Aethiopie accipimus. Sane &
hæc hebenum, & hoc hebenum dicitur: hic neutro visus est, Lucanus vero ait, Hebenus Mare-
tica vestos Non operis posse. Hebenus autem arbor est, qua cæsa durescit in lapidem.*

C *Quid tibi odorato referam sudantia ligno,
Balsamique, & baccas semper frondentis acanthi?
Quid nemora Aethiopum molli canentia lana:
Velleraque ut foliis depestant tenuia Seres?
Aut quos Oceano propior gerit India lucos,
Extremi sinus orbis, ubi aera vincere sumnum
Arboris haud villa iactu porovere sagitur?
Et gens illa quidem sumptis non tarda pharetris.*

D *Balsamique. Que yacat, vt alibi, Dixitque, & prælia voce diremit. Sane Balsamum est arbor
ipsa: Opobalsamum, succus collectus ex arbore: nam ἡρός dicitur succus τὸ ξύνον lignum ipsius
arboris. Probatio autem opobalsami, vt dicit Plinius, hæc est, Si contra solem feratur & corru-
ptum non sit, manum ferentis exurit. Semper frondentis acanthi? Acanthus arbor est in Aegypto
semper frondens, vt oliua, laurus. Acanthus dicta quia spinis est plena. Abundat hac etiam
Circina insula. Velleraque ut foliis depestant tenuia Seres? apud Indos, & Seres sunt quidam
in arboribus vermes, & bombyces appellantur, qui in aranearum morem tenuissima fila deduc-
cent. Unde est sericum: nam lanam arboream non possumus accipere, quia vbique procrea-
tur. Oceano propior gerit India lucos. Hæc enim habet arbores magnas, quæ est iuxta Ocea-
num, hinc est, Extremi sinus orbis. Depestant. Decerpant. sed alii Depellet legunt, quod si est
Seres, posuit pro Ser: sicut træbes pro træbs. Sic Lucanus, Sub ingiam Seres, iam barbarus issit
Araxes. Non tarda. Id est strenuissima, nam Liptotes figura est.*

E *Media fert tristes succos, tardumque saporem
Felicit mali: quo non presentius ullum,
Pocula si quando saepe infecere nouerce,
Misericordia que herbas, & non innoxia verba,
Auxilium venit, ac membris agit arra venena.
Ipsa ingens arbos, faciemque simillima lauro:
Et si non alium laie iactaret odorem,
Laurus erat: folia haud illis labentia venis,*

*Flos appima tenax: animas, & olenia Medi
Ora fuent illo: & senibus medicantur anhelis.*

*Media fert tristes succos. Di, sine sibilo proferenda est: Græcum enim nomen est, & Media provincia est. Tristes succos, Amaro, ut, Tristesque lupini. Tardumque saporem Felicis mali. Apud Medos nascitur quædam arbor ferens mala, quæ medica vocatur: quam per Periphrasin ostendit, eius supprimens nomen. hanc plerique citrum volunt, quod negat Apuleius in libris quos de arboribus scripsit: & docet longè aliud genus arboris esse. Tardum autem saporem dicit, vix intelligibilem quod illi ad carnem medium citri referunt. Nam prima & interior facile suum ostendit saporem. Felicis mali. Secundum eos qui dicunt citrum secundum: nam hæc arbor, id est citri, omni penè tempore plena est pomis, quæ in ea partim matura, partim acerba, partim adhuc in flore sunt posita. Aut certe Felicis, salubris. Nulla enim efficacior res est ad venena pellenda. Seu enonece. Aut hæc sive sunt: aut epitheton est omnium noctuerarum. Non innoxia verba. Liptotes, id est nocentissima. Et est augmentum quasi parum putent venena misere, nisi etiam magicos cantus addiderint. Membri agit aura venena. Radices, nubes, lupini, citrum, apum profundit contra futurum, non contra iam acceptum venenum. Vnde etiam antiquitus ante villas alias epulas, hæc solebant mensis apponi. apparebat ergo non eum de citro loqui in præsenti, cum dicit Membri agit aura venena. Iam data. Faciemque simillima lauro. Figura Ciceronis, qui ait in Cæsarianis, Sed simillimum deo iudico. Sane etiam hæc probat citrum non esse: nam citri arbor & multum non potest crescere, & multo habet folia majora quam laurus. Alium lacte iactantes odorem. Et infinitum emitit suum odorem, & longe alium quam laurus. *Flos appima tenax.* Appima, id est maxime. Et est nomen pro adverbio, scit, Et pede terram Crebra ferit, pro crebro. *Animas, & orenas,* Id est pulmonis virtutum anhelitum, quod exprimit subdens, Senibus medicantur anhelis. *Olenia ora.* Putentia, id est suorum oris: Notandum sane huic vni tantum arbori incubuisse Virgilium & expressisse ubi sit, qualis sit, cuius potestatis sit, sicut in quarto de herba amello, quod qui de arboribus aut herbis scripsierunt, in omnibus exequuntur.*

*Sed neque Medorum sylva, ditissima terra:
Nec pulcher Gange, atque auro turbidus Hermus,
Laudibus Italia ceruent: non Bactra, neque Indi,
Totaque turiferis Panchaia pinguis arenis.
Hæc loca non tauri spirantes naribus ignem
Inuertere satis immanis dentibus hydry
Nec gales, densisque virum seges horruit hastis.
Sed grauidæ fruges, & Bacchi Massicus humor
Impleuere: tenent oleæque armamentaque lata.*

Sed neque Medorum sylva. Iam incipit latus Italæ, quam exequitur secundum præcepta Rhetorica. Nam dicit eam & habere bona omnia, & carere malis universis. Ganges. Indiæ fluuius, per quem prouincia significatur. Hermus. Lydiæ fluuius, arenas aureas trahens. Laudibus Italia ceruent. Figuratè, nam certo tecum dicimus. Bactra. Regio iuxta Asyrios: unde & populi Bactriani dicuntur. Panchaia. Arabia, ut diximus supra, Non tauri spirantes naribus ignem. Quales fuerunt in Colchide ciuitate Seythia, nam hoc habet fabula Iason. Cholchos protectus ad tollendum vellus aureum quod diceuerat Marti Phryxus, fretus Médes auxilio: & peruigillem draconem occidit, & eius dentes sevir iunctis tauris ignem afflantibus, unde nati sunt armati, qui primum fecerunt impetum in Iasonem frustra: postea mutuis vulneribus conciderunt, has autem conditiones Oeta rex proposuerat, cui Apollo responderat, tandem eum fuisse regnaturum, quandiu illud vellus fuisset in templo. Sege horruit. Non placuit. Sege autem quia de semine. Grauidæ fruges. Large abundantes. Massicus humor. Vinum Campanum à Massico monte Campaniæ.

*Hinc bellator equus campo se ardus infert:
Hinc albi Clitunne greges, & maxima taurus
Victima, sape tuo perfusi flumine sacro
Romanos ad tempora deum duxere triumphos.
Hic ver assiduum, atque alienis mensibus astas:*

Bis gra-

Bis grauidæ pecudes; bis pomis utilis arbos.

A Hinc albi Clitumnus greges. Vocatus est Clitumnus. Clitumnus autem fluvius est in Meuania, quæ pars est Vmbriae partis Tuficæ, de quo fluo, ut dicit Plinius in historia naturali, animalia quæ potauerint, albos foetus creant. *Mazima tauri Victoria.* Quia triumphantes de albis tauris sacrificabant. *Perfusi flumine sacro.* Fluendo. Perfusi autem tauri qui ante triumphantes usque ad tempora ducebantur. Aut certe *perfusi greges intelligamus;* quod ad equos triumphales potest referri. *Duxere triumphos.* Si equi, duxerunt: si boves, deduxerunt. *Hic ver aspidum.* Verna temperies: nam ver aspidum esse non potest. Horatius, *Ver ubi longum tepidæisque præbet Iuppiter umbras.* *Bis grauidæ pecudes.* Verum est. unde enim in Bacolicis, Lac mihi non xstate nouum, non frigore defit. *Bis pomis utilis arbos.* Bisferæ sunt arbores.

*Atrabide tigres absunt, & sana leonum**Semina, nec miseros fallunt aconita legentes:**Nec rapit immensos orbes per huncum: neque tanto**Squameus in spiram tractu se colligit anguis.**Addit egestas urbes, operamque laborem:**Tot congesta maru prærupsis oppida sacis:**Fluminaque aut quos subter labentia muros.*

C *At rabida sigres absente.* Malum Armenie. *Ei sana leonum Semina.* Malum Libyæ. *Semina.* Genera. Et eit Lucretij sermo. Nam quod sit *Semina*, aut cruenta accipimus, aut re vera *semina*. Ut enim dicit Plinius, *Animalia hæc quæ sunt cum acutis vngubus, frequenter parere non possunt:* viviantur enim intrinsecus le mortuibus pullis. *Nec miseros fallunt aconita legentes.* Mira arte visus est ut excusaret rem quam negare non potuit. Nam aconita nascuntur in Italia: sed non ea obesse dicit, quia sunt omnibus nota. *Hæc autem herba dicitur nata esse de spumis Cerberi,* quo tempore eum Hercules ab inferis traxit. *Quæ quia in faxis & cotibus nascitur, aconitum dicitur,* & id est à cote: & dicimus *to aconitum* & *to aconitum.* *Neque tanto squameus.* Sunt quidem serpentes in Italia, sed non tales quales in Ægypto, aut in Africa. *In spiram autem, in collectionem volubilitatis:* quod est à funibus tractum. *Addit eos egestas urbes.* Laudat Italianam à ciuitatibus, quas & plures habet & maximas, & opportunitatem collocatas. *Fluminaque antiquos subter labentia muros.* Quod laudat etiam Cicero in libris de repub.

*An mare quod supra memorem, quodque alluit infra?**Anne lacus tantos? te Lari maxime, tisque**Fluctibus, & fremitu assurgens Benace marino?**An memorem portus? Lucrinoque addita claustra?**Atque indignatum magnis stridoribus equor:**Iulia qua porto longe sonat unda resfo:**Tyrrenusque fretis immittitur estus auernis?*

F *An mare quod supra.* Id est Adriaticum. *Quodque alluit infra:* Id est Tyrrenum. *Te Lari maxime.* Larius est lacus vicinus Alpibus, qui iuxta Catonem in Originibus, per sexaginta extendor Italia. Et Larius Lari vocatus facit, sicut Iulus Iuli, Mercurius Mercuri. *Fluctibus & fremitu assurgens Benace marino?* Benacus lacus est Italæ, qui magnitudine sui tempestates imitatur marinas. Assurgens autem vocatus est casus, ut sit, Memorem & te, & Benace assurgens, id est tumescens & emitu marino. Aut certe Antipotis sit, pro assurgentem. *An memorem portus? Lucrinoque addita claustra?* In Baiano finu Campania contra Puteolanam ciuitatem lacus sunt duo, Auernus & Lucrinus: qui olim propter copiam piscium vestigalia magna praestabant. Sed cum maris impetus plerunque irrumpens exinde pisces excluderet, & redemptores grauius damna paterentur, supplicauerunt senatu: & profectus C. Iulius Cæsar ductis brachiis exclusit partem maris: quæ antea infesta esse consueuerat, reliquitque breve spatium per Auernum, qua & piscium posset copia intrare, & fluctus non essent molesti, quod opus, Iulium dictum est, sed hic ambitiose vndam Iuliam appellavit frementem contra moles a Iulio oppositas. *Indignatum magnis stridoribus equor.* A solita exclusum licentia, & indignationem suam stridoribus prodens.

Hec eadem argenti riuos, & isque metalla

Ostendit venis; atque auro plurima fluxit.
Hac genus acre virum Marios, pubemque Sabellam,
Assuetumque malo Ligurem, Volsosque verutos.
Extulit; hec Decios, Marios, magnosque Camillos,
Scipiados duros bello; & te maxime Cesar,
Qui tunc extremis Asia iam vitor in oris
Imbellem auertis Romanis arcibus Indum.
Salue magna parens frugum Saturnia tellus,
Magna virum: tibi res antiqua laudis, & artis
Ingredior, sanctos ansus recludere fontes:
Aſcrāūque cano Romanaper oppida carmen.

Auro plurima fluxit. Copiosior fuit, in rem pretiosiorem. *Assuetumque malo Ligurem.* Id est labori. *Volsosque verutos.* Italix populi sunt. *Extulit hec Decios.* Creavit. Decij autem duo fuerunt, quorum vnuſ bello Italico, alter Gallico le deouere pro rep. *Marios.* Marij multi fuerunt: quorum vnuſ septies fuit consul. *Camillos.* Abusue. Nam vnuſ fuit qui à Gallis sublata signa reuocauit. *Scipiadis.* Pro Scipionibus dixit: sicut Amazonidum pro Amazonum alibi posuit. Scipiones autem duo fuerunt, avus & nepos: quorum vnuſ leges viæ Carthaginii imposuit, alter eandem diruit. Hæc autem omnia plenius in sexto memorauimus. *Imbellem auertis.* Id est auertendo reddis imbellem. *Romanis autem Arcibus,* Romanis vribus, à Romano imperio. *Magna virum.* Vironum fortium. Iam concludit laudans à viris, à fertilitate rerum, à Saturni imperio. *Tibi res antiqua laudis & artis ingredior.* In tuam utilitatem scribo carmen Georgicon. Antiquæ autem laudis, vel magnæ, vel quod apud maiores in ingenti honore fuerat agricultura. *Aſcrāūcarmen.* Hesiodicum. Eam Hesiodus de ciuitate Afræ fuit.

Nunc locus aruorum ingenij, que robora cunque,
Quis color, & qua sit rebus natura ferendis.
Difficiles primum terre, collēsque maligni;
Tenuis ubi argilla, & dumosis calculus arnis.
Palladia gaudent sylva vinacis olive.
Indicio est tractus surgens oleaster eodem
Plurimus: & strati baccis sylvestribus agri.

Nunc locus aruorum ingenij. Naturis Tempus est inquit naturam agrorum describere. Et multi hoc loco culpant Virgilium, quod in vnum coegerit quatuor librorum propositionem. Nam & aruo, & de confito, & de pascuo, & de flore oīto in loco commemorat. quod ideo non est reprehendendum: quia non ea latè exequitur: sed capitum & breuiter transit, quæ latius explanat in singulis. *Que robora cunque.* Quæ sit possibilitas vniuersi. *Quis color.* Quæ species. quomodo dicimus, quo colore ille recitavit: licet breuiter etiam sit dicturus de colore terrarum. *Difficiles primum.* Penè steriles parum creantes. *Maligni.* Infœundi, quia malignum veteres infœundum dicebant, ut ipse alibi. Quale per incertam lunam, sub luce maligna. Est iter in sylvis. *Tenuis ubi argilla.* Si è humore, quia est & pinguis. *Calculus.* Lapis brevis terræ admixtus. Dicitus calculus quod sine molesta sui breuitate calcetur. *Vinacis olive.* Diu viuentis. hinc suprà, Tarde crecentis oliuæ. Res enim diu duratura tarde crescat necesse est. *Tractu Plaga, regione.*

At quæ pinguis humus, dulcique viginie lata:
Quique frequens herbis, & fertilis ubere campus:
Qualem sape caua montis connalle solemus
Despicere: huc summi liquuntur rupibus amnes:
Felicemque trahunt limum: quique editus Austru,
Et felicem curuis inuisam pascit aratri:
His tibi prealidas olim, multoque fluentes

Sufficiet

G E O R G . II.

10 *

A
*Sufficiet Baccho vites: hic fertilis vuas:
 Hic laticis: qualem pateris libamus, & auro,
 Inflavit cum pinguis ebur Thyrrhenus ad aras:
 Lancibus & pandis fumantia reddimus exta.*

B
Dulcique viginetea. Vligo propriè est naturalis humor terræ, ex ea nunquam recedens. bene autem Duci addidit, ad discretionem amara. Vlginosus ergo ager est: semper vuidus. nam vuidus dicitur qui aliquando siccatur. Felicem limum Terrarum tunc licet, id est fertilem. nam fluminum limus est noxious. Huc illuc. Et felicem curvis imusam. Radices enim eius sibi in vicem sunt nexe, & aulis renascuntur. Olim. Quouis tempore, Pateris & auro. Pateris aureis. & ha. ab. vt, Molémque & montes. Pinguis Thyrrenus. Victimarum scilicet carnibus. Inflavit ebur. Tibiarum quibus in aurem sacerdotis cani solebat. Lancibus pandis. Aut patulis, aut extorum ponde- re incurvatis. Fumania reddimus exta. Sacerdotum usus est verbo. Reddi enim dicebantur exta, cum probata & elixa aræ superponebatur.

C
*Sin armenta magis studium, vitulæ que tueri,
 Aut fetus ouium, aut vrenteis culta capellas:
 Saltus, & saturi petto longinqua Tarenti:
 Et qualem infelix amisit Mantua campum,
 Pascentem nuncos herboſo flumine cyenos.
 Non liquidi gregibus sintes, non gramina defunis:
 Et quantum longis carpent armenta diebus,
 Exigua tantum gelidus ros nocte reponer.*

D
Aut vrenteis culta capellas. Omne enim quod momorderint, vrunt, vnde est. Et admorso fi- gnata in stirpe cicatrix. Sanri Tareni. Aut secundi, aut quod est iuxta oppidum Saturum. Ta- rentum enim & Saturum vicina sunt Calabriae ciuitates. Horatius. Me Sanriano vectari rura ca- bello. Liquidi fontes. Puri, sine pestilentia. Et quantum longis. Ut in Aeneide diximus, hoc dicit Varro fusile in Rosulano agro, postquam Velinus siccatus est lacus: ubi longam perticam ma- ginitudo superabat herbarum.

E
*Nigrasferæ & presso pinguis sub vomere terra,
 Et cui puræ solum (namque hoc imitamur arando)
 Optima frumentis: non vlo ex equore cernes
 Plura domum tardis decadere planstra iuuenis,
 Aut vnde iratus syluam deuexit arator:
 Et nemora enerit multos ignana per annos:
 Antiquasque domos auium, cum stirpibus imis
 Eruit: illa altum nidis petiere relictis,
 At crudis eruit impulsò vomere campus.
 Nam ieunia quidem cluosi glarea ruris
 Vix humiles apibus casias, rorémque ministrat:
 Et tophus scaber, & nigris exesa chelydris
 Creta, negant alios equo serpentibus agros
 Dulcem ferre cibum: & curvas præbere latebras.*

F
Aut vnde iratus. In fœcunditate diurna. Antiquasque domos. Aut re vera antiquas, aut chia- ras. Sallustius. Tantum antiquitatis cureque maioribus pro Italica gente fuit. Est autem ecbasis in illa descriptione. Ieiuna glarea Sicca & sterilis terra. Casias roremque. Casia, & Rosmarinus apibus aptæ sunt herbae. Tophus scaber. Lapis asperitus. vnde & scabies dicitur ab asperitate. Nigris. Nocentibus. Negant Nicander & Solinus, qui de his rebus scripserunt.

*Quæ tenuem exhalat nebulam fumosque volucres:
 Et bibit humorem: & cum vult, ex se ipsa remittit:
 Quæque suo viridi semper: se gramine vestit:
 Nec scabie, & salsa ledit rubigine ferrum:*

P. VIRGIL.

Illa tibi latet intexit vitibus vltos:
 Illa ferax olea est: illam experiere colendo
 Et facilem pecori. & patientem vomeris vnci.
 Talem diues arat Capua. & viscina Vesuvio
 Ora iugo. & vacuis Clanius non aquis Aceris.

Quae tenuem exhalat nebulam. Dicit agrum omnium rerum feracem. Quatuor enim genera agrorum imitantur, qui solum potest quod illi quatuor: sicut sequentia indicant. Fumosque volvuntur. Quasi fumos, scilicet ex humore suo gramine. Naturali scilicet, non coacto. Nec scabie & salsa ledit rubiginem ferrum. Proprietate. Nam rubigo quasi scabies ferri est. Diues Capua. Ideo diues, qui a talen arat. Vesuvio. Vesuvius mons est Liguriæ, sub alpibus positus. nam Campania Vesuvius dicitur: pro quo multi Vesuvium esse positum volunt. Et vacuis Clanius non aquis Aceris. B. Acerre ciuitas est Campania, haud longe à Neapoli: quam Clanius præterfluit fluvius: cutus frequens inundatio eam exhaustit. Vnde ait vacuis, id est, in frequentibus.

Nunc, quo quanque modo possis cognoscere, dicam.
 Rara sit, an supra morem sit densa, requiras:
 Altera frumenta, quoniam fauet, altera Baccho:
 Densa magis Cereri, rarissima queque Lyao:
 Ante locum capies oculis: alteque iubebis:
 In solido puteum demitti, omnemque repones:
 Rursus humum: & pedibus summas aquabis arenas.
 Si deerint, rarum, pecoriique & vitibus almis
 Aptius uber erit: si in sua posse negabunt.
 Ire loca: & scrobibus superabit terra repletis:
 Spissus ager: glebas cunctantes, crassaque terga
 Expecta, & validis terram proscinde iuuentis.

Supra morem. Abundanter, plus & quo. Illi autem versus incomparabiles sunt: tantam habent fine aliqua periflogia repetitionem. Densa magis Cereri. Bene addidit magis: nam hoc vult ostendere quid vbi melius nascitur, potest enim & frumentum in rara, & vinum in densa, sed non feliciter nasci. Capies. vt. Aut capere, aut captas iam despectare videntur. In solido. D. Ne ager sit concauus. Aptius uber erit. Aptior vberitas & fertilitas. Glebas cunctantes. Validas, graues, magnas: vt. Auidulq; restingit Cunctantem. Expedita. Proba, vt, & rebus spectata iuuentus.

Salsa autem tellus, & qua perhibetur amara,
 (Frugibus infelix ea, nec mansuecit arando:
 Nec Baccho genus, aut pomis sua nomina seruat.)
 Tale dabit specimen. tu spissi vime qualos,
 Colaque prælorum fumosis deripe teclis.
 Huc ager ille malus, dulcisque a fontibus unda
 Ad plenum calcentur: aqua eluctabitur omnis
 Scilicet: & grandes ibunt per vimina guttae.
 At sapor indicium faciet manifestus: & ora
 Tristia tentant sensa torquebit amaror.

Nec mansuecit arando. Dum aratur, alibi de arboribus ita, Exuerint sylvestrem animum. Sua nomina. Propriam generositatem. vt. Et nos aliquod nomineque decusque Gesimus. Specimen. Dignam probationem. Spissi vime. Spissi vithinis. Qualos colaque prælorum. Qualos, per quos vinum defluit: qui & ipsi a colando dicti sunt. Praea autem trubes sunt, quibus vua iam calcata premitur. Eluctabitur. Cum mora egreditur. Amaror. Amaritudo. & est sermo Lucerij: & vera lectio ipsa est. Nam multi amaro leguntur sit. Senfu amaro.

Pinguis item qua sit tellus, hoc denique pateo
 Discimus: hanc unquam manibus tactata farisci:

A

Sed picis in morem ad digitos lenteſcit habendo.
 Humida maiores herbas alit, ipsaque iuſto
 Letior: ab nimium ne fit mihi fertiliſ illa:
 Neſe praualidam primis oſtendat ariftis.
 Qua grauiſ eſt ipſo tacitam ſe pondere prodiſ:
 Queque leuiſ promptum eſt oculis praedifcere nigram
 Et quiſquiſ color: at ſceleratum exquirere frigus
 Difficile eſt: picea tantum, taxi que nocentes.

B

Habendo. Dum habetur, lenescit. Cohæret. iuſto letior. Ulta modum, plus quam oportet. Ab nimium ne fit mihi fertiliſ illa. Ne herbae plus aequo crescentes ſpem adimant frumentorum Vnde ait in primo, Luxuriem ſegetum tenera depaſcit in herba Primis ariftis. Herbis ſurgentiibus, quarum luxuries futuriſ frugibus nocet: quas culmi tenues ferre non poſſunt. Et quiſquiſ color. Vera lectio haec eſt, nam male quidam. Et quiſ cuique legunt, excludentes At: vt fit, Et quiſ cuique color, ſceleratum exquirere frigus, Difficile eſt. Alij colos legunt, vt exclusos, fiaſ Synalœpha: & ſcandamus ita. Et quiſ cuique col at ſceleratum: vt ſic fit, quemadmodum, Inter ſe coiſſe viros & decernere ferro. quod non procedit. Tunc enim, in ſmutatur, cum longa opus eſt syllaba, vt color, colos, labor, labos, honor & honos, hic autem non ſolum longam non facit syllabam, ſed etiam excludit ſum ſuperiore vocali. vnde legendum eſt quiſquiſ color, quod nec obſcuritatem affert, nes fidem derogat lectioni. Sceleratum. Nocens, omnia exuens. Hedera pandum uestigia nigrae. Hederae indicant frigus, nam uestigia appellauit indicia. Nigra autem ad albarum diſcretione, vt Hedera formoſior alba.

C

His animaduerſis, terram multo ante memento
 Excoquere: & magnos ſcrubibus concidere montes:
 Ante ſupinatas Aquiloni oſtendere glebas,
 Quam leuum infodias vitiſ genu: optimaputri
 Arua ſolo: id veni curant, gelidaque pruine,
 Et labefacta mouens robustus iugera foſſor.
 At ſi quos haud villa viros vigilantia fugit:
 Ante locum ſimilem exquirunt, ubi prima paretur
 Arboribus ſegeſ, & quo mox digeſta feratur:
 Mutata ignorent ſubito ne ſemina matrem.
 Quin etiam cali regionem in cortice ſignant:
 Vt quo queque modo ſteterit: qua parte calores
 Aſtrinos tulerit: qua terga obuerterit axi:
 Reſtituant, adeo in teneris conſuēſtere multum eſt.

D

His animaduerſis, Ideſt, agri qualitate deprehenſia. Terra multo ante memento Excoquere. Hoc diſcit, non eſt eo anno ponendas vites, quo fodiuunt ſcrubes: ſed poſt annum, vt calore, frigore, & labore rufſici poſſit terra putrefieri. Infodias. Obruias. Et labefacta mouens. Hypallage mouens & labefaciens. Ante locum ſimilem exquirunt. Dicit, in traſlatione arborum ſimilem terram eſte requirendam. Arboribus ſegeſ. Quia de ſeminario loquitur arborum, bene ſegeum appellauit. Digeſta. Id eſt, ordinata, vt, Digerit in numerum, aueque antro ſeclusa relinquit. Matrem. Terram, vt, Antiquam exquirite matrem. Qua terga obuerterit axi. Septentrioni. Nam Graece αὐγὴ diſcitur.

E

Collibus, an plano melius ſit ponere vites,
 Quare prius, ſi pinguis agros metabere campi,
 Densaſere: in deno non ſegnior ubere Bacchus.
 Sin tumulis acclive ſolum, collēſque ſupinos:
 Indulge ordinibus, nec ſeciuſ omnis in unguem
 Arboribus poſtis ſecto via limite quadret:
 Ut ſape ingenti bello cum longa cohorteis.

Explicit legio: & campo stetit agmen aperto,
Directaque acies ac latè fluctuat omnis
Ære renitendi tellus:nec dum horrida miscent
Prælia:sed dubius mediis Mars errat in armis.
Omnia sint paribus numeris dimensa viarum:
Non animum modo vii passat, prospæctus inanem:
Sed quia non aliter vires dabit omnibus aquas
Terra:neque in vacuum poserunt se extenderem.

Collibus an plato melius sit ponere vitem Quære. Atqui suprà ait, Denique apertos Bacchus B
amat colles: sed etiam in vallis bus ponit vites superius indicauit. vt, *Hic tibi præualidas o-*
lim multo que fluentes Sufficiet Baccho vites, Vnde modo virumque complebitur, & dicit
quemadmodum in plato, quemadmodum in collibus vites ponebemus Metabere. Eliges,
& longe alia significatio est *Menor metaris* (vnde *Lucanus, Hesperios audax veniam metator in*
agros) & alia *Metior metiris*. Illud enim metatus sum: hoc meflus sum facit, vt, messum de polli-
ce florem. *Densa*. Pro dense. vt, Et pede terram Crebra ferit, pro crebro. *Indulge ordinibus*. Da
operam: vt, Indulgent vino, & eos effice largiores. Nam de plato ait, *Densa sere, In vnguen. Ad*
perfectionem. Et eis translatio à marmoratis, qui iuncturas vnguibus probant. *Horatius, Ad C*
vnguen Factu homo. Arboribus positis. Vitibus ordinatis. Secto limite. Ducto. Vnde & sectæ phili-
lophorum dicuntur, idest ductus. Quadret. Consentiat, congruat. Translatio à quadris lapidi-
bus, qui fibi inuicem bene conueniunt. Fluctuat. Splendet. Numeris. Ordinationibus. Pascit
prospectus. Dilectet. vt, Atque animum pictura pacit inani.

Forsitan & scrobibus que sint fastigia, quaras:

Ausim vel tenui vitem committere sulco.

Altius, ac penitus terra desigitur arbos:

Æsculta in primis: que quantum vertice ad austas

Ethereas, tantum radice in tartara rendit.

Ergo non hyemes illam, non flabria, neque imbre

Conuellunt: immota manet: maloisque per annos

Multa virum volvens durando secula vincit:

Tum fortes late ramos, & brachia tendens

Huc illuc, media ipsa ingentem sustinet umbram.

Forsitan & scrobibus que sint fastigia quaras. Ut etiam suprà diximus, scrobes sunt masculini ge-
neris, nam Cicero in *Oeconomicis* sic dicit: & Plautus ait *Sexagenos scrobes*. Minor autem est
Lucani, & Gracchi authoritas. Nam *Lucanus* ait, *Exigua posuit scrobe. Gracchus, Abunde fessa* E
scrobis est, quod exemplum in Terentiano est. Que sint fastigia quaras. Fastigium & summæ &
imæ partis possumus dicere: sicut altum & mare & celum dicimus. Hinc est, *Celumque pro-*
fundum. Cum & puteus sit profundus. Ausim. Ausus sum, andebo. Sulco. Id est fossæ. Æsculus in
*prima. Arbor est glandifera, que licet ab eis dicta sit, ramen per eam scribitur, sicut & celatum, li-*cet à celo, celas habeat derivationem. Non flabria. Hoc nomen tantum pluralem recipit num-*erum, ab eo vero quod est flamina, flamen possumus dicere: licet sit vitandum propter aliam si-**
*gnificationem. Nam dicitur flamen Dialis, flamen Martialis.**

Nœve tibi ad solem vergant vincia cadentem:

Nœve inter vites corium sere: nœve flagella

Summa pete: aut summas defringe ex arbore plantas:

(Tantus amor terre) neu ferro lade retuso

Semina: neve olea sylvestres insere trunco.

Nam sepe incantis pastoribus excidit ignis:

Qui furtum pingui primum sub coriice tectus,

Ribora comprehendit: frondesque elapsus in altas

Ingentem calo sonitum dedidit: unde secutus

Per ramos victor, pérque alta cacumina regnat:

Et totum inuoluit flammis uenust: & ruit atram.

GEORG. II.

113

A

*Ad cœlum picea crassus caligine nubem.
Presertim si tempestas à vertice syluis
Incubuit globo: tique ferens incendia ventus,
Hoc ubi: non à stirpe valent; casaque renerti
Possunt, atque ima similes renirescere terra:
Infelix superat folis oleaster amaris.*

Neve inter vites corylam sere. Radicēs enim eius nocent vītibus. Neve flagella Summa pēte. Flagella dicuntur summæ arborum partes; ab eo quod ventorum trebros sustinent flatus. Tantus amor terre. Sic diligenter à rusticis ager est colendus. Ferro lēde retuso. Retuso, obtuso, quo vites qualiantur potius quam putantur. Neve oleo sylvi sires in sere trancos. Non quod non profit, sed ut etiam ipse dicit, propter casum incendijs. Incautis pastoribus. Negligentibus, circa alia occupatis. Et ruit atram. Egerit, emittit, & ruere facit. Nam modo ruit agentis est. A vertice. Ab Aquilone, vt. Hic vertex nobis semper sublimis. Ferens. Flans. vt. Fieret vento mora nequa ferenti. Hoc ubi. Subaudi contigerit. Superat. Superest. vt. Quid puer Afcanus superatne?

C

*Nec tibi tam prudens quisquam persuadet author
Tellurem Boream rigidam spirante monere.
Rura gelatum claudit hyems; nec femine iacto
Concretam patitur radicem affigere terre.
Optima vinetis satis est: cum vere rubenti
Candida venit avis longis innisa columbris,
Prima vel autumni sub frigore: cum rapidus sol
Nondum hyemem contingit equi: iam praterit astas.*

D

Nec tibi tam prudens quisquam. Dicit quo tempore vites ponenda sint: & probat tolerabiliter autumno, melius verno, nam dicturus, Ver adeo frondi nemorum, ver utile sylvis: Concretam radicem. Ante enim quasi gutta quedam est ex terra & humore procreata, quæ postea tenditur in radicem. Vere rubeni. Floribus splendido. Candida venit avis. Iuuenalis, Serpente ciconia pullos

D Nutrit.

*Ver adeo frondi nemorum, ver utile sylvis:
Vere tument terra, & genitalia semina poscunt.
Tum pater omnipotens fœundis imbris, æther
Coniugis in gremium latæ descendit, & omnes
Magnus alit magno commissus corpore fœtus.
Avia tum resonant avibus virgulta canoris:
Et Venerem certis repetunt armenta diebus.
Parturit almus ager. Zephyrōque repentinibus auris
Laxant arua sinu: superat tener omnibus humor:
Inque nouos soles audentes se gramina tuto
Credere nec metuit surgentes pampinus Astros.
Aut actum calo magnis Aquilonibus imbre
Sed tradit gemmas, & frondes explicat omnis.*

Vere tument terra. Asper simpliciter accipit, vt terræ nominatiūs sit pluralis. Donatus vero terra genitiuum vult esse singularem: vt sit sensus mutata distinctione. Vere tument sylva & scilicet à superioribus; terra & genitalia semina poscunt. Id est tument sylva & genitalia semina terrarum requirunt. Sed melius Asperum sequimur: vt Genitalia semina, quæ nos facimus intellectu ligamus, non quæ ex terra sylva suscipiunt. Genitalia autem dicimus semina, quibus aliquid procreatur & gignitur. Tument. Suspenduntur. Pater omnipotens fœundis. Interdum pro æte Iuno, & pro æthere Iuppiter accipit. Aliquoties & pro aere & pro æthere Iupiter. Iuno vero pro terra & aqua: sicut hoc loco intellimus. Nam æther non habet pluvias, unde ætherem pro Ioue accipimus: cui tribuuntur aer & æther: quæ duo mixta terra & humori vniuersa procreant. Dicit autem verno tempore esse pluvias, quibus cuncta nascuntur, unde fœundis im-

bribus dixit: quibus terra fœcundatur. *Magnus commixtus corpore fatus.* Pro corpori. ut, Hæret pede pes. Item alibi. Et magno se corpore miscet. Licet possimus accipere. Commixtus terra magno suo corpore, id est ætherio. *Certis diebus.* Statutis, legitimis, à natura arcana quadam ratione dispositis, ut traxat Lucretius, qui dicit tationem hanc ex ætherio calore descendere. *Almus ager:* Ab eo quod nos alat Zephyri. Fauonij alibi. Et Zephyro putris se gleba resolut. Horatius. *Soluitur acris hyems grata vice veris.* & Fauoni. Novos soles. Dies vernales. Nec metuit surgentes pampinus austros. Variè. Nam suprà ait, Audent se gramina tuto Credens. *Tradit,* propellit, effundit in folia.

Non alios prima crescentis origine mundi
Illuxisse dies, aliumve habuisse tenorem
Crediderim: ver illud erat: ver magnus agebat
Orbis: & hybernis parcebant flatibus Euri:
Cum primum lucem pecudes hanse, virumque
Ferrea progenies duris caput extulit aruis:
Immissaque fera sylvis & sydera celo.
Nec res hunc tenera possent perferre laborem
Si non tanta quies iret frigusque caloremque
Inter: & exciperet celi indulgentia terras.

Non alios prima. Hoc secundum licentiam poetica dixit, nam falsum est. Constat enim post factum mundum ex qualitate cursus solis tempora esse diuisa. *Tenorem.* *Datum,* hic continuationem. *Ver illud erat.* Absoluta elocutio; quicquid illud fuit, ver fuit. *Hybernus flatibus.* Asperis, fœuis. *Virumque Ferrea progenies.* Procreata ex lapidibus ad laborem. Alibi, Vnde homines natu durum genus. *Immissaque fera sylvis.* Hunc ordinem propter Arcadas tenuit, qui se Proselenos esse asserunt, idest antelunam natos: quod & Cicero in Fundaniana commemorat: & Statius qui ait, *Arcades astris lunaque priores.* *Hinc laborem.* Vel frigoris, vel caloris. *Quies.* Tranquillitas. *Et est veris definitio, Celi indulgentia.*

Quod superest, quæcumque premes virgulta per agros
Sparge imo pingui, & multa memor occule terra:
Aut lapidem bibulum: aut squalenteis infode conchas:
Inter enim labentur aqua tenuisque subibit
Halitus, atque animos tollent sata. iamque reperti,
Qui saxo super, atque ingentis pondere testæ
Vrgerent: hoc effusos munimen ad imbras:
Hoc ubi hiulcasiti findit canis astifer arua.

Quod superest. Non quod deest, sed quod sequitur. *Premes.* Demerges, infodies. *Quæcumque virgulta.* Siue de plantariis, siue de arboribus. *Lapidem bibulum.* Qui arenarius vocatur. *Aut squalentes infode conchas.* Concha autem propter admittend. spiramina infodiuntur. Lapis vero arenarius, & propter spiramina, & propter hauriendum humorem, si forte nimius fuerit. *Squalentes.* Sordidas. *Animos tollent.* Sument ab his rebus magnitudinem. *Iamque reperti.* Scilicet diligenteriores. *Effusos munimen ad imbras,* Contra nimias pluuias. *Hiulca.* Nimis caloribus fissa.

Seminibus positis superest dedicere terram,
Sapius ad capita & duros iactare bidentes.
Aut presso exercere solum sub vomere, & ipsa
Flectere luctantes inter vineta iuuencos:
Tum leucis calamos, & ras, hastilia virge:
Fraxinea que aptare sudes, furcasque bicornes.
Viribus eniti quarum, & contemnere ventos
Assuefacti summasque sequi tabulara per vilmos.

Ad capita. Positarum scilicet vitium. *Iactare autem bidentes.* Hoc ad comminuendas pertinet glebas. Dicit autem circumfodiendum esse: & ad ipsa capita plantarum terram adducendam,

& se-

GEORG. II.

15

A & sepius ideo, quia & vento & imbris à capite terra descendit. *Flectere luctantes.* Cum quādā moderationē ducere, ne tenera adhuc virgulta concutiant. *Leuis calamor. Nitidus.* Dicit autem & cannas & virgas radendas, ne ex corticibus rubigo aduersa vitibus possit creari. *Sequī tabulata.* Tabulata sunt rami effusiores & in plana tendentes, non in altiora crescentes.

At dum prima nouis adolescit frondibus etas,
Parcendum teneris, & dum se latet ad auras
Palnes agit laxis per purum immisus habentis:
Ipsa acie falsis nondum tentanda, sed vncis
Carpenda manibus frondes, interque legende.
Inde ubi iam validis amplexæ stirpibus ulmos
B Exierint: tunc strunge comas, tunc brachia ronde:
Ante reformidant ferrum: tum denique dura
Exerce imperia, & ramos compescere flenteis.

Adolescit. Crescit. Per purum. Per aerem, quasi inanem. Ipsa acie falcis nondum tentanda. Si acies
sensus hic est, Teneris adhuc vitibus, non est falcis acies necessaria. si acie, subaudimus virgulta:
vt sit, Ipsa virgulta nondum falcis acie tentanda sunt. Stirpibus. Solidioribus palmitibus, id est
truncis.

Texenda sepes etiam: & pecus omne tenendum est:
Principiū dum frons tenera, imprudēnsque laborum:
Cui, super indignas hyemes, solēmque potenter,
Sylvestres vri assidue, capreaque sequaces
Illidunt, pascuntur oves, auidæque iuuenca.
Frigora nec tantum cana concreta pruina,
Aut grauis, incumbens scopulis arenibus etas:
Quantum illi nocuere greges, durique venenum
Dentis, & admorsæ signata in stirpe cicatrix.

Frons tenera. Frons vera lectio est. Lucretius. Fonds virasque domos anium. Apud antiquiores

D enim singularis nominatiū erat frondis: hodie vero & à fronde vnu est nominatiū frons, sicut etiam lōs à lente, & à lende capitū breuiore pediculo. *Texenda sepes etiam.*
Alij hic distingunt: alij separant texendæ, sepes etiam & specus omne tenendum. Solemque po-
tem, Intolerabilem, grauem. Indignas autem Hyemes, Sævas. Sylvestres vri. Id est boues agre-
stes, qui in Pirenæo monte nascuntur inter Gallias & Hispanias posito. Sunt autem excepti
elephantis, maiores animalibus cæteris, dicti vri 'χν' ταῦ θρα. id est à montibus. Capreaque se-
quaces Id est persecutrices, seu quod, vites persequantur, vt, Maleæque sequacibus vndis. In-
cumbens scopulus. Etiam saxa caloribus penetrans. Admorsæ. Participium est, ac si diceret abroso.

E Non aliam ob culpam Baccho caper omnibus aris
Ceditur: & veteres ineunt proscenia ludi:
Premiaque ingentes pagos, & compita circum
Thefida posuere: atque inter pocula leti
Mollibus in pratis vntlos saluere per vtres.
Nec non Ausonij Troia gens missa coloni
Versibus incomptis ludunt, risisque soluto:
Oraque corticibus sumunt horrenda cauatis:
Et te Bacche vocant per carmina leta, tibique
Oscilla ex alta suspendunt mollia pinu.

F Non aliam ob culpam. Victimæ numinibus aut per similitudinem, aut per contrarietatem immi-
lantur. Persimilitudinem, vt nigrum pecus Plutoni. Per contrarietatem, vt porca, quæ obest frugi-
bus, Cereri: & Caper qui obest vitib. Libero. Item capra Aesculapio qui est deus salutis, quæ ca-
pra nunquam sine febre sit. Aris autem omnibus non sine causa dixit. Nam cum numinib. cæ-
teris varie pro qualitate regionum sacrificetur, vt Veneri Paphie tantæ de ruie: unde est. Hanc

P. VIRGIL.

116

equidem tali me dignor honore. Genitici verò Idest, Romanæ, etiam de victimis; Libero vbi que caput immolarur, quia vites, quæ in honore ipsius fuerant, ab eo comedentes sunt. Iratus Liber pater eum occidi fecit, & ei tolli vtre, in quo mitti vinum fecit pro eius vindicta. Veteres inueniunt profectus ludū. Primi ludi theatrali ex liberalibus nati sunt: Ideo ait, veteres ludi. Prosecuri autem sunt pulpita ante scenam in quibus ludicra exercentur. Pagos & compita circum, Idest, per quadriuia, quæ compita appellantur, ab eo quod multæ viæ in unam confluant. & villas, quæ pagi &c. appellantur, id est à fontibus circa quos villa consueverant conditi. Unde & pagani dicti sunt, quasi ex uno fonte potantes. Compita autem sunt unde ludi compitalitij vocantur. Thesidei, Athenienses, qui primi ludos instituere liberales. Mollibus in præsis vñctos saluere per vires. Vnctos vel oleo vel lexiua. In præsis autem ideo ne laederentur cadentes. Vires verò siebant ad insultationem etiam mortuorum caprorum, ne quid ex his esset quod non sentiret inutile. Saluere. Secundum artem locutus est. Nam Salio salui dicebant: vnde & Ciceron ait, in Miloniana. Cum hic de rheda retecta penula defilisset. Sic etiam ab eo quod est Cano, non cecini, sed canui dicebant, vnde Sallustius, Cornua occanuerunt. Nec non Ausonij Troia gens. Hoc est etiam Romani hæc sacra celebrant & canunt, nam hoc est Versibus incomptis ludum. Idest carminibus. Saturnio metro. compositis, quod ad rhythmuin solum vulgares compone se consueverunt. Horatius Liberasque recurrentes accepta per annos Lusit amabiliter. Risusque soluto. Id est cachinno. Oraque & rictibus sumunt. Quia necesse erat pro ratione sacrorum aliqua ludicra & turpia fieri quibus possit populo risus moueri: qui ea exercebant propter verecundiae remedium hoc adhibuerunt, ne agnoscerentur, vt personas factas de arborum corticibus sumerent. Et te bacche vocans. Hymnos in tuum canunt honorem. Tiliique oscilla. Mollia, pensilia, vt, Pilentis matres in mollibus. Oscillorum autem variae sunt opiniones. Nam alii hanc assertunt fabulam, Icarius Atheniensis pater Erigones, quum acceptum à Libero patre vinum mortalibus indicare, occitus est à rusticis: qui cu n plus æquo potassent, inebrinati venenum se accepisse crediderunt, huius canis est reuerlus ad Erygonem filiam, quæ cum eius comititia vestigia perueniunt ad patris cadaver, laqueo vitam finiuit. Hæc deorum voluntate inter astra relata est, quæ vocat virginem. Canis quoque ille est inter sydera collocatus. Sed post aliquantum tempus Atheniensibus morbus immissus est talis, vt eorum virgines furore quodam compellerentur ad laqueum, responditque oraculum sedari posse pestilentiam illam, si Erigonis, & Icarij cadavera requirerentur: quæ cum diu quæ sita nusquam inuenirentur, ad ostendendam suam devotionem Athenienses, vt etiam in alieno ea quætere viderentur elemento, suspenderunt de arboribus funem, ad quem se tenentes homines hac arque illæ agitant, vt quasi etiam per aerem illorum cadavera querente, viderentur. Sed quum inde plerique caderent, inuentum est vt formas, ad os sui similitudinem facerent, & eas pro se suspensas mouerent. Vnde & oscilla dicta sunt ab eo, quod in his cillerentur, id est mouerent ora, nam cillere est mouere, vnde & furcillæ dictæ sunt, quibus frumenta cillentur. Alij dicunt oscilla membra esse virilia de floribus facta, quæ suspenderebant, per intercolumnia: ita vt in ea homines acceptis clausis personis impingerent, & ea ore cillerent, id est mouerent ad risum populo commouendum. & hoc in Orpheo lectum est. Prædeioribus ramen aliud placet, qui dicunt sacra Liberi patris, ad purgationem animæ pertinere. omnis autem purgatio aut per aquam sit, aut per ignem, aut per aerem: sicut & in sexto ait, Aliq panduntur inanes Suspensæ ad ventos, aliis sub gurgite vallo, Infestum elatitur secus: aut exuritur igni. Ut nunc per oscilla genus purgationis, videlicet aeris quod est maximum intelligamus: Nam primum aquæ est, secundum est ignis, tertium aeris.

Hinc omnis largo pubescit vinea fœtu:
Completur vallisque caua, saltusque profundi,
Et quounque deus circum caput egit honestum.
Ergo rite suum Baccho dicemus honorem
Carmibus patriis: lancesque, & liba feremus:
Et ductus cornu stabit sacer hircus ad aram:
Pinguisque in verubus torrebitim exta columnis.

Hinc omnis largo pubescit vinea fœtu. Post hæc sacra celebrata. Ergo rite suum Baccho dicemus honorem. Iustè igitur Liberi celebrabimus sacra. Honestum, Pulchrum. Carmibus patriis. Id est Romana lingua, pleraque enim sacra, pro gentium qualitate: pleraque secundum super ritum coluntur, nam hymni Libero apud Græcos græca, apud Latinos latina voce dicuntur. Hymni verò matri deum, vbiique propriam, id est Græcam linguam requirunt. Stabit sacer. Placebit. Tunc enim est aptum sacrificium, cum dedicatum animal victimæ patiens inuenitur vnde

A vnde & alibi sic ait, Et statuam ante aras aurata fronte iuuenium. Id est placere faciam. **Contra**
Lucanus, Discissa fugit ab ara Taurum. Sacer autem execrabilis, vt, Auri sacra fames. In verubus
sorribimus extra columnis. Quia sicut etiam caper est inimicus vitibus, ita eis nocet & corylus.
Vnde & ait supra, Néve inter vites corylum sere.

Est etiam ille labor curandis vitibus alter:

Cui nunquam exhausti satis est: namque omne quotannis

Térque quaterque solum scindendum: glebaque versis

Æternum frangenda bidentibus: omne leuandum

Fronde nemus: redu agricolis labor actus in orbem:

Atque in se sua per vestigia voluitur annus.

Et iam olim, seras posuit cum vinea frondes,

Frigidus & sylvis Aquilo decussit honorem:

Iam tum acer curas venientem extendit in annum

Rusticus: & curvo Saturni dente reliquat

Persequitur vitem attondens, fingitque putando.

C *Est etiam ille labor. Iam paulatim rendit ad vitium vituperationem, dicens & infinitum esse*
earum laborem, vt, Cui nunquam exhausti satis est: & incertum fructum, vt, Et iam maturis me
tuendis Iupiter vuis, & ipsum etiam fructum perniciolum: vt, & Bacchus & ad culpm caussas
dedit. Exhausti satis est. Exhaustionis, finitionis, quod quia asperum visum est, se ad figuram
*transfult, & ait *Exhausti*, vt Seruantissimus æqui: pro æquitatis. Omne solum. Continens, scili-*

cet vites. Æternum. Semper, perpetuo. Et absolute locutus est. Leuandum fronde nemus. Re-

leuandum, spoliandum. Omne autem nemus dicit & arborum & vitium. Vnde paulo post di-

cturus est, Bis vitibus ingravit umbra. Labor actus in orbem. Id est in anni circulum labor se in-

uicem sequitur rusticorum. Olim. Quandoque. Significat autem finale tempus autumni, ge-

ras frondes. Sero cadentes. Tardè enim spoliantur vites frondibus. Frigidus & sylvis aquilo de-

cussit honorem. Varronis hic versus est. Acer. Non quilibet: sed acer & diligens. Curas venientem

extendit in annum. Quasi in tempore alieno premeditatur futurum laborem. Et curvo Saturni

dente. Id est falce quæ est in eius tutela. Nam Saturnus dicitur patri Cœlo virilia falce ampu-

tales, quæ in mare cadentia Venerem creauerunt: quod ideo singitur, quia nisi humor de

cœlo in terras descenderit, nihil creatur. Alij Saturnum deum esse temporum dicunt, quæ si-

cut falsa, in se recurrunt. Alij vero dicunt Saturnum in progressu nihil nocere, cum rotrogra-

dus est, esse pericolosum. Ideoque eum habere falcem in tutela, quod & ipsa protenta

nihil valet: retro acta vero, quicquid ei occurrerit fecat. Relictam. Scilicet a se paulo ante de-

sertam. Fingitque putando. Componit. vt, Fingitque premendo.

E *Primus humum fodito, primus denecta cremato*

Sarmenta, & vallos primus sub tecla referto.

Postremus merito: bis vitibus ingravit umbra:

Bis segetem densis obducunt sentibus herbe:

Durus vierque labor laudato ingentia rura:

Exiguum colito: necnon etiam aspera ruscis

Vimina per sylvam, & ripis fluvialis arundo

Cedunt, incultique exercet cura saliti.

Iam vineta vites: iam falcam arbusta reponunt:

Iam canit extremos effatus vinitor antes,

Solllicitanda tamen tellus: puluisque mouendus:

Et iam maturis metuendus Iuppiter vuis.

F *Primus humum fodio. Hoc est ad laborem primum te esse conuenit, ultimum ad fructus le-*

gendos. Vinum enim factum de vuis immaturis citò aescit: & hoc loco inest vitium vitope-

ratio, quarum fructus aut immaturi collecti depereunt: aut si earum fuerit expectata maturi-

tas, nihilominus pereunt. Nam dicturus est, Et iam maturis metuendus Iuppiter vuis. Et valos

primus sub tecta refecto. Vicium sustentacula, quæ in nonnullis locis, in tecta portantur, no imbris depereant cito. Metito. Vendemato. Et per hoc dicit maturam vuam debere colligi. Ba vitis ingruit umbra. Vitis & arboris, ut dempta folia solem admittant, quo possint vuæ maturescere. Bi segetem densi obducunt senibus herbe. Semel autumnali, semel vernali tempore. Durus uerque labor. Et vellendarum herbarum & frondium secandarum. Laudato ingentia rura. Exiguum colito. Hoc etiam Cato ait in libris ad filium de agricultura: quod ideo dictum est, vel quia maiores, agros incultos rura dicebant, id est sylvas, & pascua: agrum verò, qui colebatur: ut intelligamus, Laudato ingentes sylvas, colito agrum minorem. vel, quod melius est, quia ait in primo, Alternis idem tonas cessare nouales, Et segnem patiere situ durecere campum: quod fieri non potest nisi fuerint spatia maiora terrarum. nam & Cato, ut diximus, & Cicero in Oeconomicis ob hoc laudant prædia latifundia, vel quod, ut dicit Donatus, etiam non culta præstant aliquid domino. Russi. Russum virgultum est unde vites ligantur. Et commemorat labores qui licet circa alia, tamen pro viribus excentur. In cultique exercerter. Quasi cu[m] indignatione ait, Caussa virtutum, curæ nos etiam sponte nascentium rerum fatigat. Falem a. r. Paratæ sunt, nec falcam requirunt. Iam cantat extrelos e. u. a. Melius est effoetus legere, quam effo eos: ut quidam legūt. Et ames alij extrelos vinearum ordines accipiunt: alij macerias quibus vineta clauduntur: quæ macerias sunt de assis, id est siccis lapidibus, unde affæ tibia dicuntur, quibus canitur sine chori voce. Dicuntur autem antæ à lapidibus eminentiорibus, qui interponuntur ad maceriam sustinendam: nam propriæ antæ sunt eminentes lapides, vel columnæ vltimæ, quibus fabrica sustinetur. & appellantur antæ ^{ad} uincula: ad quam etymologiam erian extrelos ordines vinearum possumus trahere qui ante stant. Hoc autem dicit, Iam cantat rusticus labore finito: tamen deesse non potest quod exercere circa culturam vitium dœeat. vulnusque mouendus. Genus ipsum culturae pulueratio vocatur, quo immunita glebae vitibus applicantur. Maturu[m] metuendus Iuppiter vnu Aér, more suo, cuius varietas plerunque laborem decipit rusticorum. Et tacite videtur admonere, quod in primo aperte dixit sacrificiis tempestates esse pellendas.

Contra, non uilla est oleis cultura, neque illa
Procuruam expectant falcam, rastrosque tenaces,
Cum semel hæserunt aruis, aurásque tulerunt.
Ipsa satis tellus, cum dente recluditur unco,
Sufficit humorem, & grauidas cum vomere fruges.
Hoc pinguem, & placitam paci nutritior olimam.
Poma quoque, ut primum truncos sensere valentes,
Et vires habuere suas, ad sydera rapim
Vi propria nituntur, opisque haud indiga nostra.
Nec minus interea fætu nemus omne graueficit.
Sanguineisque inculta rubent auaria baccis.

Non uilla. Id est nulla, alij Non uilla legunt, id est aliqua: non ut in vitibus nimia. Procuruam expectant falcam. Ut putentur: quod tamen ad curam refertur annueriarum. nam necesse est, E licet tarde, oliuam putari. Rastrosque tenaces. Ad fodiendum scilicet. Quia cum trahitur rastrum per agros, omnem spurciam secum colligere videtur. Negligentiam autem ferunt oleæ quibus iam creperunt esse valentiores: nam adhuc paruæ nimiam curam requirunt. Aurásque tulerunt. Ferre auras propriæ est assuefcere aeris varietati, quæ obest rebus teneris nimium. Ipsa satu tellus. Hoc dicit, Aratum oliuetum & oleis prodest, & exinde frumento dignuntur. Sufficit humorem. Scilicet subministrat arboribus. Grauidas cum vomere fruges. Cum abundat: nam hoc dicit, Subministra fruges vomere, id est per vomerem. Eanius, effudit voces proprio cum pectore sancto, id est statim post arationem. Hoc. Hæ re. Nutritior autem pro nutri, nam pro actiui imperatiuo præsenti, passuum futurum posuit. Et vires habuere suas. Quia F tenera virgulta solent religari fustibus validioribus, sicut supra ait de vitibus eniti quarum & contemnere ventos. Fætu nemus omne graueficit. Fætu: id est virilitate: nam omnis utilitas fætus est. illuc autem tendit laus ista syluarum, ut & probet non mirum esse si & poma & oliuæ sine uilla cultura præbeantur, & crescat vitium vituperatio circa quas tantus impenditur labor. Auaria. Secreta nemorum, quæ aues frequentant. Baccas autem sanguineas, accipiunt poma sylvestria. Tendentur

Tendentur cythisi, tadas sylua alta ministrat:
 Pascunturque ignes nocturni, & lunaria fundunt.
 Et dubitant homines serere, atque impendere curas?
 Quid maiora sequar? salices, humilesque genitae,
 Aut ille pecori frondem, aut pastoribus umbram
 Sufficiunt, sepemque satis, & pabula mellis.
 Et iuvat vndantem buxo spectare Cytorum,
 Maricæque picis lucos, iuvat arua videre
 Non rastris hominum, non ulli obnoxia curæ.

B Tendentur cythisi. Virgulta à Cytho insula, ubi abundant nominata. *A*ut ille. Id est salices aut genitæ. Multi tamen & tiliæ legunt, vt tria dixerit, Salices, tiliæ, & genitæ. *V*ndantem buxo spectare cytorum. Montem Macedoniam, in quo abundat buxus: quæ vento mota, æstus imitatur vndarum. *M*aricæque picis. A loco in quo abundant pices. *N*on ulli obnoxia curæ. Non debiticia, nihil labori noltro debentia.

Ipsæ Caucaso steriles in vertice sylue,
Quas animosi Euri assiduè franguntque, feruntque,
Dant alios alia fructus: dant vtile lignum
Nauigys pinos, domibus cedrosque, cupressosque:
Hinc radios trinere rotis, hinc tympana plaustris
Agricola, & pandas ratibus posuere carinas.
Viminibus salices fecunde, frondibus ulmi.
At myrtus validis hastilibus, & bona bello
Cornus: Ityreos taxi curvantur in arcus.
Nec tiliæ leues, aut torno rasile buxum,
Non formam accipiunt, ferroque cauantur acuto:
Nec non & torrentem vndam leuis innatat alnus
Missa Pado, necnon & apes examina condunt,
Corticib[us]que cauis, vitoque ilicis aluso.
Quid memorandum eque Baccheia dona tulerunt?
Bacchus & ad culpam caussas dedit: ille furentes
Centauros letho domuit, Rhætumque Photumque,
Et magno Hylæum Lapithis craterem minantem.

Ipsæ Caucaso. Caucasus mons est Scythia, positus hic pro quibuslibet asperimis montibus. Steriles autem ait sylvas comparatione pomiferarum arborum. *Hinc.* De sylvis scilicet: nam de cupresso efficit rotas nullus aut radios. *Trinere.* Tornauere, composuere de torno. *Tympana.* Tæcta vehicularum. *Pandas.* Curvas. *Viminibus salices fecunde.* Legitur & *Fecunda* frondibus ulmi. *At myrtus validis hastilibus.* Alibi, Et pastoralem præfixa cuspidem myrtum. *Et bona bello Cornus.* Apta est enim etiam cornus hastilibus. *Ityreos taxi curvantur in arcus.* Ityreos, hoc est in arcuum Ityreorum similitudinem. *Ityreos aenei dicit Parthicos.* Nec tiliæ leues aut torno rasile buxum. Ordo est, Nec non tiliæ leues aut rasile buxum, torno formam accipiunt. Nec non dicit, hoc est etiam. *Missa Pado;* pro in Padum. Species est pro genere. *Vitoque ilicis aluso.* Cariolæ. Vult autem probare etiam putres arbores habere aliquam utilitatem. Sanè pro alueo per Synærisim aluo diximus. *Quid memorandum eque.* Quid similiter laudandum. *Tulerunt.* Dona Liberi: sicut sylæ multa sponte procreantes. Alij *Et* que legunt, vt sit sensus, Quid dicendum est quæ tulerunt, id est attulerunt, ipsa etiam dona Baccheia, vt hoc dicat, Parum est quod vites tantum laborem requirunt, etiam munere earum caussas præstant furoris. *Ille furentes Centauros.* Atqui in Aeneide ait, Mars perdere gentem Immanem Lapithum valuit. Sed hoc soluit Horatius dicens, *Nec se Mars melius cum Marte confundet Thyonem.* Nam re vera licet irarum caussas Mars habuerit, Lapithæ tamen & Centauri in furorem sunt ebrietate compulsi. Deinde hoc loco Centauros ait in furorem actos a Libero, non Lapithas. *Magno Hylæum Lapithis crasere minantem.* Bonum schema, ita enim pinguntur, quasi poculis bella tractantes.

O fortunatos nimium, sua si bona norint
 Agricolas, quibus ipsa procul discordibus armis
 Fundit humo facilem victum iustissima tellus,
 Si non ingentem foribus domus alta superbis
 Mane salutantum totis vomit edibus undam.
 Nec varios inhiant pulchra testudine postes:
 Illusisque auro vestes, Ephyreaque aera:
 Alba, nec Assyrio fucatur lana veneno:
 Nec casta liquidi corrumpitur usus oltui.
 At secura quies, & nescia fallere vita,
 Dives opum variarum, at lati otia fundis.
 Spelunce, viuque lacus, ac frigida Tempe,
 Mugitusque boum, mollesque sub arbore somni.
 Non absunt illis saltas, ac lustra ferarum:
 Et patiens operum, parvoque affeta iuuentus.
 Sacra deum, sanctique patres, extrema per illos
 Iustitia excedens terris vestigia fecit.

O Fortunatos nimium, sua si bona norint Agricolas. Non est abruptus transitus ad laudem viae rustice: nam ad superiora pertinet, post vituperationem quippe vini, ista quasi consolatio est: per quam ostenditur quantas voluptates rusticis, natura præstiterit. Quod autem Fortunatos nimium ait, non ad fortunam, sed ad fortunæ pertinet quantum: nam hoc dicit, Quantum in re est, maximas eis natura præstitat voluptates: quas si nescirent, essent non fortunati sicut nunc sunt, sed nimium fortunati. Procul discordibus armis. Longe a ciuitatibus, plenis iurgio & rapinis. Iustissima tellus. Proprie. nam si iusta est qui quod accepit reddit, terra virtute iustissima est, quæ maiore sonore semina accepta restituit. Si non ingentem foribus domus alta superbis. Ut etiam in laudem fecit Italiam, non solum vitam laudat rusticam sed etiam contrariam, id est, urbana, vituperat. Nam ista quæ de urbibus dicit, opinabilia sunt bona: non vera, sicut rustica. Multum enim interest inter verum & opinatum malum, seu bonum, Vnde Iuuenalis, Pauci dignoscere possunt Vera bona. Inhiant. Habere desiderant. Et dicimus in hio illam rem. Pulchra testudine. Id est Indica: unde postes ornabantur vel lectuli. Lucanus, Foribus testudinis Indi Terga sedent fulvo macula distincta smaragdo. Illusisque auro vestes. In quibus artifex ludens, auro aliqua depinxerat. Male autem quidam inclinas legunt, Ephyreaque aera. Corinthia, qua laudat etiam Cicero. Nam Ephyrus est Corinthus. Alba, nec Assyrio fucatur lana veneno. Assyrii, populi sunt adiacentes Syria, apud quos primum usus iuuentus est purpuræ. Veneno. Colore. Nec casta liquidi corrumpitur usus oltui. Casta est hebea, de qua fit vnguentum. Mire autem ait Vetus oltui corrumpitur, nam oleum generalem usum habet, quod cum in vnguentum fuerit corruptum, vni rei tantum esse aptum incipit. Et nescia fallere vita. Aut quia innocentes sunt, aut quoniam immobilis est status vitae eorum. Urbani enim fortuna, aut insidiis, aut proscriptione variatur. Latu otia fundis. Fundus dicitur ab eo quod sit rerum omnium fundamentum. Spelunce viuque lacus. Id est bona naturalia, non sicut in urbibus labore equisita, Vnde Iuuenalis, Et speluncas dissimiles voris. Frigida Tempe. Tempe propriæ sunt loca amena Thesalizæ. Abusue cuiusvis loci amoenitas. Mollesque sub arbore somni. usus oltui. Et Hispani viva. Illic saltus. Venationes quæ penitus in urbibus non sunt. Lustra ferarum. Bene ferarum addidit, quoniam sunt in urbibus lustra meretricum. Parvoque aspera. Id est non ut urbana, quæ est legnis & prodiga. Sacra deum, sanctique patres. Duo dicit, Sacra deorum sancta apud illos sunt, sancti etiam parentes. Extrema per illos. Iustitia excedens terris vestigia fecit. Hoc Aratus dicit, Iustitiam primo & in urbibus, postea in agris tantum fuisse: ubi eam inducit loquentem cur abscedat e terris.

Me vero primum dulces ante omnia Musæ,
 Quarum sacra fero ingenti percussus amores,
 Accipiunt, calique vires, & sidera monstrant,
 Desclus solis varios, luna que labores:

Vnde

Vnde tremor terris, qua vi maria alta tumescant
 Obicibus ruptis: rursusque in se ipsa residunt:
 Quid tantum Oceano properent se tinguere soles
 Hyberni, vel qua tardis mora noctibus obfet.
 Sin has ne passim naturae accedere partes,
 Frigidus obfiterit circum praecordia sanguis,
 Rura mihi, & rigui placeant in vallibus amnes.
 Flumina amem, sylvasque inglorius, o ubi campi
 Sperchiusque, & virginibus bacchata Lacenis
 Taygeta: o qui me gelidis in vallibus Hami
 Sifat, & ingenti ramorum protegat umbra.

- M**e vero. Diu quæstum est utrum philosophia, an rusticitatis esset vita felicior, vnde nunc dicit primam esse philosophiam: post ipsam rusticam vitam. Suam autem personam pro quounque ponit, sic paulo post, Rura mihi placeant: pro cibilibet. Sic in primo, Non illa quisquam me nocte per altum ire iuvat. In tertio, Nemihī tunc molles sub diuo carpere somnos. Et hoc est quod dicit Horatius in arte poetica, Hoc amet, hoc spernat promissi carminis author. Quarum sacra fero. Poeta enim quasi musarum sacerdos est. Cælique vias. Aut artes: vt, Inueni germana viam. Aut certe circulos quibus tydera continentur. *Defectus soli variae.* Atqui uno modo tamen sol deficere nobis videtur, tunc scilicet cum luna plena e regione eius obfiterit radiis & eos nobis fecerit non videri. Vnde varios accipimus defectus, non quia varia ratione contingant (nam ratio una est, ut diximus) sed quia vel variis temporibus sunt, vel varie: interdum enim duobus, interdum quatuor, interdum pluribus deficit digitis. *Lunaque labores.* Vel errores quia non recta incedit: vel defectus, qui contingunt Luna, quotiens terræ altitudo interueniens radiis solis, eam illuminari non patitur, à quibus dicitur lumen accipere. *Vnde tremor terra.* Variae sunt opiniones. Alij dicunt ventum esse in concavis terra, qui motus etiam terram mouet. Sallustius. *Veni per causam terra citavi,* Lucanus. Quærentem erumpere ventum credidit. Alij aquam dicunt generalem sub terris moueri, & similes casas concutere, sicut vas aquæ: vt dicit Lucretius. Alij terram volunt, cuius plerunque Latentes ruinæ, supposita cuncta concutunt. Quia vi maria alta tumescant *Obicibus ruptis.* Alij sic accipiunt, quod ruptis obicibus, id est Calpe & Atlante montibus Hispaniæ & Mauritanici, Oceanus eruperit, & ista fecerit maria, quod non procedit. Si enim hoc esset, non diceret tumescant, sed tumuerunt, quā eruperunt. Oceanus maria, vnde æstuaria Oceanus accipimus, qui per Gallias & Hispanias in infinitū erumpit contempta lege riparum, ad quas rursus recurrat. Cuius rei opiniones Lucanus in primo commenarat, *Tentus ab extremo pelagus sic axe volvet,* *Destitutaque ferens an sydere mota secunda Tethyos, vnda vagi lunaris estuas horis:* *Flammiger an Tisan ut atenes hauriat, vidas:* *Erigat Oceanum, fluviusque ad sydera tollat.* Quid tantum oceanu properent se tinguere soles Hyberni. Circulorum hoc efficit ratio, ut etiam in Aeneide diximus. *Tardis mora noctibus.* Tarde venientibus, id est æstiuis. Sis ha ne possim naturae accedere partes. *Physicæ philosophia,* vnde sunt illa quæ dixit.
- E** Frigidus obfiterit circum praecordia sanguis. Secundum physicos, qui dicunt stultos homines esse frigidioris sanguinis: prudentes, calidi. Vnde & fenes, in quibus iam friget, & pueri in quibus needum calet, minus sapiunt. *Inglorius.* Comparisone philosophia. Sic in Aeneide, Et mutas agitare inglorius artes. Non quod nulla gloria medicinæ est, sed quod minor, quam diuinatatis & augurandi, quæ ei Apollo obtulerat munera. vt, Augurium cytharamque dedit, celeresque sagittas. *Sperchiusque.* Fluuius Thessaliciæ. *Taygeta.* Mons Laconum Libero & Baccho sacratus. *Hami.* Montis Thessaliciæ: in quo etiam sunt Tempe.

Felix, qui potuit rerum cognoscere causas:
 At quemetus omnis, & inexorabile fatum
 Subiecit pedibus, strepitumque Acherontis auari.
 Fortunatus & ille, deos qui nouit agrestes,
 Panaque, Syluanumque senem, Nymphasque sorores.
 Illum non populi fasces, non purpurare regum
 Flexit, & infidos agitans discordia fratres,
 Aut coniurato descendens Dacus ab Istro:
 Non res Romana, perituraque regna: neque ille

*Aut dolui miserans inopem, aut inuidit habenti.
Quos rami fructus, quos ipsa volentia rura
Sponte tulere sua, capsu, nec ferrea iura,
In sanumque forum, aut populi tabularia videt.*

Felix qui potuit rerum cognoscere causas. Repetitio est superioris coloris: nam hoc dicit, Et rustici felices sunt, & qui tribuunt operam philosophiae. Rerum causas. Id est physicam philosophiam. Inexorabile fatum. Alibi, Fortuna omnipotens & ineluctabile fatum. Subi. cit pedibus. Calcauit. Fatum. Ex fato venientia. Acherontis avari. Oannem mundum in mortem trahentis. Deos qui non agrestes. Qui abstinet ciuicis malis, & aut rura habitat, aut cum suis numinibus rura descriptis. Nymphasque sorores. Non Panis vel Syluani: sed inter se iores: vt Aeneos fratres: inter se scilicet. Populi fasces. Honores qui a populo praestantur. Proprietate locutus est, vt fasces populi, regnum purpuram diceret. Infidos agitans discord a fratribus. Discordiam posuit pro avaritia. Ab eo quod praeedit id quod sequitur. Infidos autem fratres ideo ait quod avaritiae causas dissentient. Aut coniurato descendens Dacus ab Istro. Id est non eum folicitat coniuratio Barbarorum. Ister autem, fluuius est Scythiae. Nores Romanas, prius uarique regna. Regna scilicet Barbarorum. Nam duo dicit, Rusticum nec Romanum imperium mouet, id est ad ambitum cogit: nec barbarorum regna peritura. Non enim Romano maledixit imperio, licet hoc alii dictum velint ex generali sententia: quod omnis magnitudo imperii periculis subiacet, vnde etiam Iuuenalis ait, Ad generum Cereis sine cede & sanguine pari. Descendunt reges & secundam morte tyrami. Aut doluit in sevans in opem: aut iniuit habenti. Cicero in Tuiculanorum quinto libro hoc tractat, dicens, in quem cadit una mentis perturbatio, posse in eum omnes cadere: sicut potest omni virtute pollere, cui virtus una contigerit, vnde nunc Virgilius noluit rustico assignare misericordiam, ne ei daret etiam ceteras animi passiones, quas nouimus & a bonis, & a malis rebus venire. A bonis opinatis duas: unam presentis temporis, vt gaudium: & unam futuri, vt spem. A malis similiter duas: unam presentis, vt dolorem: & unam futuri, vt metum, quas passiones esse animi non dubium est, vnde & ipsis ait in sexto. Hinc metunt cupiuntque, dolent, gaudentque. Sallustius etiam in Catilinae bello ait, Omnes homines qui de rebus dubiis consultant ab olio, amicitia, ira, atque misericordia va-
cuos esse decet, nam animus haud facile verum prouidet ubi illa officiantur. Ergo aut secundum Ciceronis tractatum hoc dixit: aut quod abiolutius est, intelligamus ideo rusticum paupertatem, non dolere, quod eam malum esse non credit, sed manus deorum. Lucanus de paupertate, Et manera nondum collecta deum. Est & aliud quod possimus accipere, ideo rusticum nec bonis nec malis alienis moueri, quia eius non intereat, quippe qui ab urbibus est remorus. Ferrea iura, Dura, inexorabilia, immutabilia. In sanumque forum, Litigium. Populi tabularia. Vbi actus publici continentur. Significat autem templum Saturni, in quo & ararium fuerat, & vbi reponerantur acti que fulcebat, liberis faciebant parentes. Iuuenalis, Tolla enim, & titulis actorum aspergere gaudes. Argumenta viri.

Sollitant alijs remis fretas & caca: ruuntque
In ferrum: penetrant aulas, & limina regum.
Hic petit excidijs urbem, miserosque penates:
Ut gemmabibat, & Sarrano dormiat ostro.
Condit opes altius, defossoque incubat auro.
Hic stupet attoritus rostris: hunc plausus biantem
Per cuneos (geminatus enim) plebisque patrumque:
Corripuit: gaudent perfusi sanguine fratribus:
Exilioque domos, & dulcia limina mutant:
Atque alio patriam querunt sub sole iacentem.

Caca fresa. Subito in tempestate surgentia. Penetram aulas & limina regum. Proficitur satellitum. Limina autem ait interior familiariatatem. sic Turnus, Stirpem admiseri Phrygiam, se limine pelli. Pult excidijs urbem. Incertum alienam, an suam. Gemmabibat. Geminus poculo non geminato. Sarrano dormiat ostro. Tyria purpura, quae enim nunc Tyros dicitur, olim Sarra vocabatur, a pisce quodam, qui illuc abundat: quem lingua sua sat appellant. Iuuenalis, Aut picte sarrana ferentem Ex humeris aulea toge. Hic stupet attoritus rostris. Scilicet ut concionetur. Per cuneos (geminatus enim) plebisque patrumque Corripuit.

Ordo

A Ordo est, Cotripiuit enim hunc geminatus per cuneos plausus & plebis & patrum. Exilioque domo. Voluntario scilicet propter avaritiam, Alio sub sole, Sub alio climate.

*Agricola incurvo terram dimonit aratro:
Hinc anni labor: hinc patriam, paruosque nepotes
Sustinet: hinc armamenta boum, meritosque iuuenios.
Nec requies, quin aut pomis exuberet annus,
Aut fastu pecorum, aut cerealis mergite culmi:
Pronuentique oneret sulcos, atque horrea vincat.
Venit hyems, teritur Sicyonia bacca trapetis.
Glande sues leti redeunt, dant arbuta sylva,
Et varios ponit fastus autumnus: & alte
Mitis in apricis coquitur vindemia saxis.*

B

Hinc anni labor. Ex agricultura habet totius anni substantiam. Hinc pauperiam. Donatus villam intelligit, non reuera patiam. Me iusque iuuenios. Sui confortes laboris. Nec requies. Id est nunquam potest rusticus omni parte defici. Cerealiu mergite culmi. Manipulos spicarum mergites dicimus. Sicyonia bacca trapetis. Oliva, à ciuitate Laconia Sicyone, ubi abundante olea. Trapetus autem, molis olivaribus. Et declinatur trapetus sicut templum. Terentianus, Quos super insidens trapetos signa gyris temperat. Quod metrum aptum est oliuam terentibus. Arbuta. Poma tyluestris.

D

*Interea pendent dulces circum oscula nati,
Casta pudicitiam seruat domus: ubera vacca
Lactea demittunt, pinguisque in gramineato,
Inter se aduersis luctantur cornibus hodi.
Ipse dies agitat festos fuisseque per herbam,
Ignis ubi in medio: & soci cratera coronant:
Te libans Lenae vocat: pecorisque magistris
Velocias iaculi certamina ponit in ulmo.
Corporaque agresti nudant prædura palestra.*

E

Dulces circum oscula nati. Contra illud, Exilioque domos & dulcia limina mutant. Casta pudicitiam seruat domus. Non ut in vrbibus impudica. Ipse dies agitat. Suspendendum. & sic inferendum festos. nam hoc dicit, omnes dies sic habet ut festos putes. Alij dicunt, festos dies cum religione concelebrant. Agresti palestra. Rustica luctatione. Palestra autem dicta est vel loc' rie rurane, id est à luctatione: vel loc' rurane, hoc est à motu vrne, nam ducti sorte luctantur.

F

*Hanc olim veteres vitam coluere Sabini:
Hanc Remus: & frater: sic fortis Hetruria crevit
Scilicet, & rerum facta est pulcherrima Roma,
Septemque una sibi muro circundedit arcus.
Ante etiam sceptrum Dictai regis: & ante
Impia quam casis gens est epulata iuuenios:
Aureus hanc vitam in terris Saturnus agebat.
Nec dum etiam audierant inflari classica: nec dum
Impositos duris crepitare incudibus enses.
Sed nos immensum spatiis confecimus æquor.
Et iam tempus equum fumantia soluere colla.*

Sic fortis Hetruria crevit. Secundum historiam, nam constat, Tuscos usque ad fretum Siculum omnia possedit. Aucte etiam sceptrum Dictai regis. Antequam regnaret Iuppiter, qui

est in Dictæ monte Cretensi nutritus. *Impia quam cœsis gens est epulata iuuenientia.* Arati est hoc, qui dicit quod maiores bouem comesse netas putabant. *Nec dum impositos duris.* Inuenialis, Neficeram primi gladios excudere fabri. Et iam tempus equum sumantia solvere colla. Allegoricae hoc dicit, Debemus fatigato ingenio parcere, & facere finem carmini. Sane non est comparatio, sed translatio: sicut & in primi fine diximus. Et plerique volunt ideo eum dixisse hoc loco carmini Georgico finem se esse facturum, quod duo sequentes libri, pastorales sunt, non Georgici, ut etiam in prima huius carminis parte memorauimus.

P. VIRGILII MARONIS GEORGICON LIBER III.

E quoque magna Pales, & te memorande canemus.
Pastor ab Amphryso, vos sylva, amnesque Lycae,
Catera, que vacuas tenuissent carmina mentes:
Omnia iam vulgata, quis aut Eurystea durum?
Aut illaudati nescit Bulyridis aras?
Cui non dietus Hylas puer, & Latonia Delos?
Hippodameque humeroq. Pelops insignis eburno
Acer equis? tentanda via est: qua me quoque possim.
Tollere humo, victorque virum volitare per ora:

TE quoque magna Pales. Inuocat deam pabuli, dicturus de animalibus: sicut de frumentis dicturus & vitibus, Cererem inuocavit & Liberum. Sane non est mirandum esse vsum eum proœmio, sicut est vsum in primo, nam aliud quodammodo inchoatus est carmen, pastorale scilicet, completum Georgicum. deinde eramus vnum fit, scimus concessum esse scribentibus, ut iteratione proœmij legentium interdum reficiant laborem. Nam & Livius frequenter innuat principia. Vt, *In cena à Gallis urba.* vt, *Complexis consilibus.* Et Cicero, in Verrinis qui in frumentaria conciliauit auditorum animos, iteratione principii. vt, *Omnes qui alterum indicant.* Pastor autem vt diximus, dea est pabuli: quam alii Vestam, alii matrem deum vocant. hanc Virgilius genere foemino appellat. Alii, inter quos Vatro, masculino genere, vt, *hic Pales.* Huic saera soluntur xi. Kalendas Mias die, quæ Palilia vocantur. Pastor ab Amphryso. Amphrylus flavius Thessaliz, apud quem Apollo spoliatus diuinitate, ob occulos Cyclops, Admeto regi paucis armenta dicitur, vnde eum nunc inuocat, qui Nomius vocatur, vel *omn' r' n' r' id est à pascuis: vel om' n' s' uon'*, id est à lege chordarum. *Sylva amnesque Lycae.* *n'g' i'zox lo'* montem Arcadicam posse vel quia pecorosa, vel quia Pan illuc est rusticum numen. Catera que vacuast-
nuissent carmina mentes. Hoc est, fabula quæ delectationi esse poterant, & occupare menses curis foliatas, iam descriptæ a multis in omnium ore versantur. *Quis aut Eurystea durum?* Eurystheus rex fuit Græciae, Persei genus, qui Iunonis instinctu imperabat Herculi ut varia monstra superaret, quibus posset perire, vnde eum durum appellauit, qui potuit ad complendum odium nouercate sufficere. *Aus illaudati n'sc'i Bulyridis aras?* Bulyris rex fuit Ægypti: qui cum suscepimus hospites immolarebat, ab Hercule interemptus est, quum etiam eum voluisse occidere. huius laudes scripsi Isocrates: vnde illaudati participium est pro nomine: vt sit illaudabilis, non qui laudatus non sit, sed qui laudari non meruit: vt est illud in septimo Aeneidos, Dives inaccessos ubi solis filia lucos. Pro inaccessibilis: non ad quos nullus accessit, sed ad quos nullus accedere